

Adventes Vēstis

2024
JANVĀRIS
336

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Radīšana

**DABĪGIE ĀRSTNIECĪBAS
LĪDZEKĻI**

**Jauniešiem:
Gara dāvanu
noteikšana**

Bērniem un pusaudžiem:

Bēgšana

Saturs:

- 04** SĒRU VĒSTS
Uldis Liepiņš. 1951–2023
- 05** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
**Kā sadzīvot ar sarežģītiem vai
sāpīgiem savas dzīves brīžiem?**
- 06** ZIŅAS NO DRAUDZĒM/
EVANĢELIZĀCIJA
**“Kristus Eiropai” Alūksnē:
“Cerība ir – Bībeles atbildes šim
gadsimtam”**
- 08** ATSKATS
**Vispasaules adventistu jauniešu
lūgšanu nedēļa**
- 09** PRAVIEŠU GARS
Ticība Dievam
- 10** VĀRDS MĀCĪTĀJAM/
DRAUDZES VECĀKAJAM
Tad Dievs radīja zvaigznes
- 12** VĀRDS LASĪTĀJAM
Kāpēc ir svarīgi ticēt radīšanai
- 15** TĒMA
Radīšana
- 18** VESELĪBA
Dabīgie ārstniecības līdzekļi
- 20** PA BĪBELES LAPPUSĒM
Teju nepārvarama pievilšana
- 22** JAUNIEŠIEM
Gara dāvanu noteikšana
- 25** BĒRNIEM UN PUSAUDŽIEM
Bēgšana

“Adventes Vēstis” ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 600 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVICHA,

Imants ĢIPSLIS, Vineta KRAULIŅA,

Mārite LIPSKA, Andris PEŠELIS.

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt

adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti jaunajā gadā, mīlie “Adventes Vēstu” draugi! Jauns sākums. Kā jums patīk šie vārdi? Kādas sajūtas tie jūsos izraisa? Droši vien visai dažādas, jo nav mazsvarīgi, par kādu jaunu sākumu tad isti ir runa. Daži jaunie sākumi ir prieka pilni, kamēr kādi citi var būt kā pirmais solis laukā no skumjām, neziņas, vilšanās.

Cik šāds jauns sākums tomēr katram aizvien ir nepieciešams, par to varēsiet izlasīt šī numura rubrikā Aktuālais jautājums. Par sākumu – lielo un īpašo IESĀKUMU – stāsta mūsu sagatavotais Tēmas raksts “Radīšana”, kurā uzzināsi, kāpēc radīšanas fakti ir tik būtiski apzināties arī šodien, kādēļ šis notikums ir tik svarīgs teoloģiskā aspektā, kāda ir radīšanas saistība ar mūziku un izglītību, ko radīšanas notikums atklāj par Jēzu Kristu un visbeidzot – kāda ir tā saistība ar mūsu Glābēja Otro atnākšanu.

Par radīšanu vēsta arī lappusīte Vārds lasītājam un sadaļas Vārds mācītājam raksts “Tad Dievs radīja zvaigznes”, kuru šoreiz sagatavojis nevis mācītājs, bet Rīgas 1. draudzes vecākā Vineta Krauliņa, tāpēc arī rubrikas nosaukums šoreiz ir jauns.

Bez tam žurnāla lappusēs piedāvājam atskatu uz semināra “Kristus Eiropai” norisi Alūksnē un Vispasaules adventistu jauniešu lūgšanu nedēļu.

Jauniešiem piedāvājam garīgo dāvanu noteikšanas anketu, bet lappusītē Veselība – ieteikumus, kā palīdzēt savam organismam, izmantojot dabiskos ārstniecības līdzekļus.

Rubrikā Praviešu Gars šoreiz par to, ko nozīmē patiesa ticība Dievam, bet sadaļā Pa Bībeles lappusēm noslēgums Stīvena Bora lekcijai, kuras galvenais uzsvars likts uz to, cik svarīgi ir lasīt, studēt un mācīties no galvas Dieva Vārdu.

Sava veida jauns sākums šogad ir arī Bērnu lappusīte, kura no jaunā gada ieguvusi jaunu nosaukumu – Bērniem un pusaudžiem, kļuvusi par lappusi apjomīgāka un atšķirīga arī satura ziņā.

Aicinu jūs kā aizvien lasīt žurnālu pašiem un dāvināt to saviem draugiem! Bet Jaunā gada novēlējuma vietā lai ir šie māsas Vaitas vārdi no grāmatas “Liecības draudzei”: “Dievs grib darīt brīnišķīgas lietas to labā, kas Viņam uzticas. Tiem, kas sevi apliecina par Dieva ļaudīm, tikai tāpēc nav lielāka spēka, ka viņi par daudz paļaujas uz savu gudrību un nedod Kungam izdevību parādīt Savu spēku viņu labā. Viņš visos apstākļos palīdzēs Saviem ticīgajiem bērniem, kas pilnīgi Viņam uzticēsies un paklausīs bez ierunām.” (LD 4. sēj., 164. lpp.)

Lai jūsu uzticība Dievam šai gadā aug un neapstājas augšanā!

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

Jauns gads ir sācies kā apliecinājums, ka Debesu Tēvs Savā lielajā mīlestībā mums vēl arvien dod žēlastības laiku. Laiku, kuru esam aicināti izmantot gudri, lai dzīvotu svētu un Dievam patīkamu dzīvi, pielūdzot un pagodinot Dievu. Laiku, kuru izmantot par svētību sev un līdzcilvēkiem.

Mums visiem ir dots savs laiks. Laika nav tikai tiem, kuri jau atdusas kapu kalniņā. Viņu izvēles jau ir izdarītas. Bet mūsējās vēl ir procesā. Katru dienu, pieceļoties no rīta un izdarot ikdienas izvēles, mūsu rokās ir iespēja ietekmēt ne tikai mūsu pašu dzīvi, bet arī tos, kuriem ikdienā esam visciešāk blakus.

“Katrai lietai ir savs nolikts laiks, un katram īstenošanai paredzētam nodomam zem debess ir sava stunda.” (Sal. māc. 3:1)

Jauna diena, jauna nedēļa, jauns mēnesis un arī jauns gads ir Dieva īpaša dāvana laika izskatā. Ir iedvesmojoši un bieži vien arī ļoti izaicinoši uzsākt kaut ko jaunu. Uzsākt jaunas nodarbes vai veidot jaunus labos paradumus. Daudzi cilvēki apņemas jaunajā gadā sākt kaut ko jaunu, piemēram, atstāt kādus kaitīgus ieradumus un dzīvot veselīgāk vai apmeklēt kādus kursus un apgūt kādu jaunu prasmi, uzlabot sportisko jomu

vai uzsākt labāk plānot un gudrāk izmantot laiku.

Meklējot iespējas, kā dzīvi nodzīvot produktīvāk, izmantojam kalendārus, plānotājus, mūsdienās arī dažādas laika plānošanas programmas un aplikācijas datoros un viedierīcēs. Tas viss tikai pierāda, ka laiks ir ļoti augstā vērtē.

Kāpēc tas ir tik nozīmīgs? Tāpēc, ka tas ir dārgums, ko nevar uzkrāt un izmantot vēlāk. To var izmantot vien tagad. Turklāt runa nav tikai par cilvēka dzīves laicīgo produktivitāti, bet – kas vēl svarīgāk – par garīgo izaugsmi, produktivitāti un spēju piedzīvot un nest Svētā Gara augļus savā dzīvē. Par spēju būt patiesam kristietim. Spēju kalpot, mīlēt un cienīt līdzcilvēkus, piedot, paust žēlastību un līdzjūtību mēs gūstam vienīgi ar Jēzu Kristu savienotā dzīvē.

Bibelē lasām par Jēzus dzīvi un to, kā Viņš plānoja Savu laiku. Viņš cēlās “no rīta gaiļos”, lai netraucēti lūgšanās sarunātos ar Tēvu un kopīgi plānotu, pakļautu katru Savas zemes dzīves dienu Dieva plānam – “Un, no rīta gaiļos cēlies, Viņš izgāja un nogāja kādā vientuļā vietā, un tur Dievu pielūdza.” (Marka 1:35)

Jēzus palīdzēja cilvēkiem viņu vajadzībās – garīgajās, sociālajās,

fiziskajās. Viņš “pēc ieraduma” apmeklēja sinagogu sabatos. Bībele ieskicē un norāda uz to, kāds bija Jēzus dienas un nedēļas plānojums un kāda bija Viņa garīgā disciplīna. Vai Viņš bija mazāk noslogots un aizņemts nekā mēs? Vai Viņam bija labāki apstākļi nekā mums? Šie, protams, ir retoriski jautājumi.

Šajā gadā mēs piedzīvosim dažādus notikumus un situācijas, bet vienmēr vēršīsim skatu uz Jēzus dzīves un rakstura piemēru kā galveno un vienīgo pilnīgo piemēru mūsu kristīgajai dzīvei! “[...] **raudzīsimies uz Jēzu, ticības iesācēju un piepildītāju**, kas Viņam sagaidāmā prieka vietā krustu ir pacietis, par kaunu nebēdādams, un ir nosēdies Dieva tronim pa labai rokai.” (Ebrejiem 12:2)

Lai Jēzus piemērs laika plānošanā un izmantošanā ir mūsu paraugs arī jaunajā – 2024. – gadā!

Imants Ģipslis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

ULDIS LIEPIŅŠ

1951-2023

Ar skumjām paziņojam, ka 72 gadu vecumā ar augšāmcelšanās cerību ir aizmidzis Latvijas draudžu savienības mācītājs **Uldis Liepiņš**. Daudzus gadus mācītājs Liepiņš kalpoja Rīgas 5. draudzē un ir palicis Latvijas Kristīgā radio klausītāju atmiņā ar raidījumu “Kristus mūzikā”.

Atvadišanās no mācītāja Ulda Liepiņa notika 2024. gada 3. janvārī.

Esam pateicīgi par Ulda ieguldījumu un izsakām līdzjūtību sērojošajiem piederīgajiem!

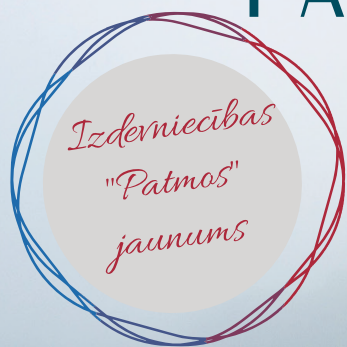
*SDA Latvijas draudžu savienība un
“Adventes Vēstu” redakcija*

Kad sanāk saskarties ar ļaudīm, kuri savā dzīvē piedzīvo sarežģītus vai sāpīgus brīžus, tad gadās līdzās kāds cilvēciņš, kurš no vientiesīgas sirds cenšas šī cilvēka sāpīgos brīžus noliegt un mierināt to ar vārdiem: “Tu, galvenais, lūdz Dievu un lasi Bibli! Labi?” Šie vārdi netiek sacīti ar ļaunu nolūku, bet gan no elementāras nezināšanas, kā šādos brīžos rīkoties, vai arī no paviršības pret citu ciešanām. Lūgšana Dievam ir laba. Arī Bībeles lasīšanai ir sava vieta. Tomēr brīžos, kad cilvēks piedzīvo kādus sarežģītus vai sāpīgus notikumus, tam ir nepieciešama kāda savādāka perspektīva. Tas var arī nebūt šablona padoms, kas nu būtu jādara. Tā var būt vienkārši līdzjūtība. Kā sacīts: “Priecāties ar priecīgajiem, raudiet ar tiem, kas raud.” (Rom. 12:15) Cik ātri šajos sarežģītajos vai sāpīgajos brīžos apkārtējie cenšas norobežoties no cietēja, sakot šablonu vārdus un dodot padomus, kam šajā brīdī nav nozīmes! Kur ir prieks, tur ir daudz biedru, kas gatavi priecāties līdzi, bet pie raudāšanas paliek vien īsti draugi.

Pārmaiņas dzīvē notiek. Var sanākt mainīt dzīves vietu, darba vietu, automašīnu vai ko citu. Tas viss pieder pie dzīves. Taču var būt notikumi, kuri kardināli spēj mainīt visu līdz šim pieredzēto vai piedzīvoto. Piemēram, dzīves karjeras zaudēšana, invaliditāte, ģimenes iziršana, bērna vai dzīvesdrauga zaudēšana, nāvējošas saslimšanas diagnoze vai pat spiesta emigrācija uz svešu zemi. Tie ir notikumi, kas noslēdz līdz šim pierasto dzīves kārtību. Kāds, iespējams, piebūdis, ka šie notikumi var pārvērt jaunas perspektīvas. Varbūt. Pasaki to sērojošajam par zaudējumu vai onkoloģiski saslimušajam! Vai šie vārdi būs trāpīgi un mierinoši?

FORDAISS DĪTMORS

PAZUDUŠĀS AVS MEKLĒJUMOS

KĀ ATGŪT ZUDUŠOS DRAUDZES LOCEKĻUS

KĀ SADZĪVOT AR SAREŽĢĪTIEM VAI SĀPĪGIEM SAVAS DZĪVES BRĪŽIEM?

Andrijs Pešēts

Jaunas dzīves nodaļas pāršķiršana nav patīkama. Protams, te var būt mierinājums ar domu par satikšanos pie Kristāla jūras. Taču tas viss būs vēlāk. Tagad ir jāpāršķir jauna dzīves nodaļa. Nepieciešama virzība tālāk, jo dzīve nav apstājusies. Daži te atsakās iet tālāk, paliekot pagātnes nostalgiskajās atmiņās, atsakoties pieņemt tagadni. Ja tas šķiet vieglāk, izvēle ir katra paša rokās. Jauna dzīves nodaļa nāk ar apziņu, ka turpmākais dzīves posms būs citāds. Pie tā nāksies pierast. Tam būs nepieciešams pozitīvs mērķis, pēc kā tiekties.

“Tu esi mani iemetis visdziļākā pazemes bedrē, pašā drūmākajā un baigākajā tumsā.” (Ps. 88:7) “Viņš mani izvilka no ciešanu bedres, no dubļainām dūņām un cēla manas kājas uz cietas klints, stiprinādams manus soļus.” (Ps. 40:3) “Tu manai kājai liki nostāties plašākā vietā.” (Ps. 31:9) “Tātad ne no cilvēka gribēšanas vai skriešanas, bet viss no Dieva žēlastības.” (Rom. 9:16)

Cik pavisam atšķirīgi iezaiļojas tik daudzkreiz iepriekš lasītās Rakstu vietas pēc tam, kad ir piedzīvots zaudējums, saslimšana vai dzimtenes pamešana! Tās iegūst savādāku, līdz šim nesaklausītu, skanējumu. Piedzīvotās sāpes spēj palīdzēt izjust līdz šim neizjusto Dieva Vārda vēstījumā.

Pagājušajā reizē minēju šo shēmu, attiecinot to uz organizācijām, taču to var attiecināt arī uz individuāli piedzīvotajiem pārmaiņu vai sāpīgajiem savas dzīves brīžiem: skat. attēlu.

Shēmas forma atgādina bezgalības simbolu. Tā nav bezgalība sāpēm par zaudējumu vai neizbēgamām priekšā stāvošajām pārmaiņām, bet bezgalība mērķī, uz kuru esam aicināti virzīties.

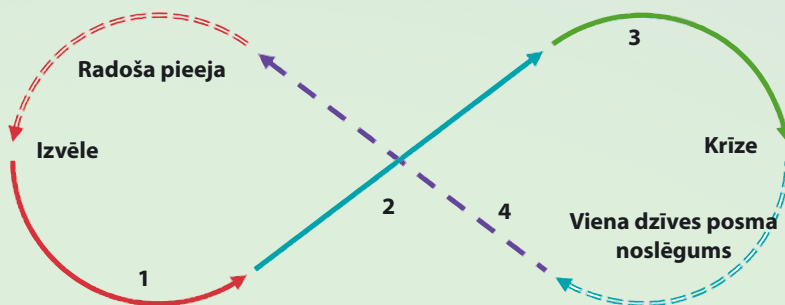
Pārejas posma (4) nolūks nav atvest cilvēku atpakaļ pagātnē, bet gan aizvest pie jauna sākuma – savas dzīves jaunās nodaļas. Kāda tā būs, tas ir atkarīgs no katra individuāli. Te var būt radoša pieeja, kā izturēties pret apkārtējiem apstākļiem un tagadnes realitāti.

Krīze iezīmējas ar apjukumu, jo viena dzīves posma noslēgums var izraisīt sajūtu, kuru mēdz aprakstīt ar vārdiem “kā no laivas izmests” vai “kā nolikts kails ārā salā”. Prātu pārņem biedējošu nojautu tumsa un tukšuma izjūta. Apkārtne tiek izjusta kā naidīga vai sāpinoša, no tās ir vēlēšanās norobežoties. Nereti cilvēks šādā situācijā spēj pat apvilkt masku un uz līdzjūtības vārdiem atjokot vai izlikties jautrs. Tā ir aizsargreakcija. Vārdi “viss ir kārtībā” neatspoguļo iekšienē notiekošo vētru. Tas nu līdzjūtību sniedzējiem būtu jāsaprot.

Sāpi ir nepieciešams izsāpēt. Tam var būt nepieciešama vienatne vai arī klātbūtne, kas nav uzmācīga ar padomiem un liekvārdību.

Katra lieta iesākas un arī noslēdzas. Tā tas notiek. Dieva acu priekšā ir paslīdējuši neskaitāmi dzīves stāsti: drāmas, traģēdijas, prieki un asaras. Te mums ir bēdas, ko izraisa viena dzīves posma noslēgums, bet ir arī jaunas dzīves nodaļas sākums un mūžīgā cerība. Glikis ir tulkojis: “Jo mēs zinām / ka / mūsu Māla Nams šās Būdas salauzts top / tad ir mums viena Ēka no Dieva / viens Nams ne ar Rokām darīts / (bet) kas mūžīgs ir Debesīs, jo iekš šās (Būdas) nopūšamies un ilgojamies mēs / pārtērti tapt par mūsu Mājas Vietu / kas iz to Debes ir. (...) Jo arīdzan mēs šini Būdā esoši nopūšamies / un esam grūti apbēdināti: pēc to / ka mēs negribam nogērbti / bet pārģērbti tapt / ka tas Mirstams no tās Dzīvības aprīts top. Bet kas mūs uz šo pašu sataisa / tas ir Dievs (...)”. (2. Kor. 5:1–5, 1689. g. tulkojums)

Man patīk te Glikā lietotais “būdas” apzīmējums mūsu miesai un laicīgajai dzīvei. Tam visam ir jāpāriet. Tāds ir radības ceļš. Taču mums ir jājoklis Debesīs, kur ir Kristus. Uz Viņu lai paļaujamies!

Attēlā: (1) Dzīves sākums; (2) Izaugsme, darbs, ģimene; (3) Dzīves rutīna, pieradums pie esošajām lietām un (4) Pārejas posms uz jaunu sākumu.

Miks Možeiko –
SDA Alūksnes
draudzes mācītājs

“KRISTUS EIROPAI” ALŪKSNĒ: “CERĪBA IR – BĪBELES ATBILDES ŠIM GADSIMTAM”

No 19. līdz 26. novembrim Alūksnē notika evaņģelizācijas seminārs “Cerība IR – Bībeles atbildes šim gadsimtam”. Tas ar skaistu Dieva vadību tika organizēts Alūksnes Jaunās pils Mūzikas salonā – telpās, kuras ir ļoti mākslinieciskas un restaurētas atbilstoši to sākotnējam 19. gadsimta beigu stāvoklim.

Mūsu pieaicinātais evaņģēlists bija Leandro Fonseka (*Leandro Fonseca*), kurš pēc tautības ir portugālis, bet jau vairāk nekā 10 gadus dzīvo Šveicē. Iepriekš viņš Latvijā viesojās pagājušā gada augustā, kad Rīgā notika jauniešu konference “GYC Europe”, kā arī 2019. gadā Salacgrīvā, kur kalpoja jauniešiem par galveno runātāju “IMPACT” evaņģelizācijas nedēļā.

Jau pašā sākumā valdīja liela neziņa, kur organizēt semināru, jo mazā pilsētiņā telpu nomas iespējas nav plašas. Sākotnēji atsevišķu telpu iespējas neredzējām kā atbilstošu variantu mums vajadzīgajai situācijai. Vai arī – tās, kuras redzējām, vairs nebija pieejamas. Raisījās neliels izmisums, jo runātājs un citas svarīgas organizatoriskas lietas jau bija sarunātas, arī galvenie Savienības organizatori jau pieprasīja šāda veida informāciju, kuru ilgu laiku nespējām dot. Kopā ar draudzi par šo jautājumu

lūdzām, un Dievs pēdējā brīdī iedeva šādu ideju – semināru rīkot telpās, par kurām šķietami vispār nebijām iedomājušies! Un tik tiešām – tas bija īstais variants, jo Jaunās pils vadība bija ļoti atsaucīga, pretimnākoša katrā solī, kā arī piekrita mums izīrēt telpas par trīs reizes lētāku summu, nekā būtu vajadzīgs maksāt.

Alūksnes vietējā draudze saprata, ka Dievs ir devis tik brīnišķīgas iespējas organizēt kaut ko šādu, šķietami nebijušu – gan reklāmu, gan finanses, gan telpas, gan padomu dodošus cilvēkus un tml. –, tāpēc atpakaļceļa vairs nav. Ir pienācis laiks kāpt ārā no komforta zonas, aktīvi aicināt cilvēkus un iesaistīties pašiem ar savu klātbūtni. Protams, arī dedzīgām lūgšanām bija sava loma, jo, cilvēcīgi skatoties, mums būtu visas iespējas attaisnoties ar daudziem un dažādiem iemesliem, lai kaut ko tādu nedarītu, tomēr mācījāmies ticībā doties uz priekšu. Un Dievs tiešām atalgoja!

Katru vakaru septiņu dienu garumā mūsu seminārus vidēji apmeklēja 40 cilvēki. No tiem ik vakaru nāca vidēji 19 cilvēki, kuri nav mūsu draudzes locekļi. Daļa no tiem ir luterāņu baznīcas piederīgie, daži arī citu kristīgo denomināciju

piederīgie, bet vairums no viņiem bija vienkārši interesenti no apkārtnējās sabiedrības, par ko mēs esam ļoti priecīgi. Vēl jo vairāk prieks ir par to, ka paši aktīvie draudzes locekļi bija tik ļoti uzticīgi semināram, ka teju visi, kuri ikdienā apmeklē dievkalpojumus, apmeklēja arī šos ikvakara seminārus, nākot līdzī saviem uzaicinātajiem interesentiem. Noslēdzotajā vakarā dalījām arī atgriezeniskās saites-aicinājumu kartītes, un tajās 7 cilvēki izteica vēlmi turpināt iepazīt Bībeli caur Bībeles stundu formātu. Vēl 5 vēlas pievienoties mājas grupīnai, kurā akcents tiktu likts arī uz veselīga dzīvesveida tematiku.

Pirms semināra sākuma dažādu iemeslu dēļ pietiekami ātri nesanāca veikt kvalitatīvu pasākuma reklamēšanu sociālajos tīklos. Tas mani personīgi darīja ļoti bažīgu, bet, kad visbeidzot saņēmām sagatavotu uzaicinājuma video, kuru ielikt “Facebook”, un kad to ar maksas reklamēšanas rīku palīdzību ievietojām tikai pāris dienas pirms semināra sākuma piektdienas pēcpusdienā, Dievs bija ļoti žēlīgs. Visi bijām pateicīgi par ļoti ātro popularitāti jeb skatījumu daudzumu, kuru ieguva šis video. Līdz semināru

sākumam tas bija skatīts vairāk nekā 5000 reizes.

Šo semināru veidojam kā "sēju". Caur to vēlējāties sēt Vārda sēklu cilvēkos un uzrunāt tos, kuri savā ticībā ir nobrieduši kam vairāk. Pirms tam jau nelielu atpazīstamību un dažus interesentus ir izdevies pulcināt caur Lieldienu koncerta un vasaras "IMPACT" evaņģelizācijas koncerta palīdzību. Tomēr akcents tika likts uz pasākumu kā tādu. No tā mēs, draudze, vēlamies mācīties, kā šāda veida pasākumus nākotnē organizēt labāk, jo noteikti vēlamies arī caur, piemēram, šādu veidu pulcināt interesentus Gulbenē, kuri teorētiski varētu izveidot mājas grupu un atdzīvināt tur vairākus gadus dzīvē neeksistējošo Septītās dienas adventistu Gulbenes draudzi.

Liela svētība bija arī semināra laikā cilvēkiem izdalītā literatūra, jo pie literatūras galda dalībnieki bez maksas varēja ņemt dažādas viņiem interesējošas garīga satura grāmatas. Personīgi ļoti priecājos, ka no visa nopirktā grāmatu apjoma praktiski palika neuzdāvināti kādi 30%.

Daudz kopības un iepazīšanās iespēju radās pie ik vakara uzkožu galda, kurš apmeklētājiem bija uzrunājošs un saistošs.

Izmantojām priekštiesību uzstādīt arī Daniēla grāmatas 2. nodaļas vēsturisko izstādi "Kritošais akmens", par kuru vairāki apmeklētāji izteicās ļoti atzinīgi. Pateicība mūsu

draudzes vecākajam Aldim Zelčam, kurš uzņēmās gida lomu un sniedza pārdomātu, aizraujošu un dinamisku stāstījumu ikvienam apmeklētājam. Liela pateicība draudzes vīriem, kuri ņēma savās rokās saimnieciskās lietas un lieliskā veidā uzstādīja un izkārtoja izstādi blakus telpās.

Pateicība draudzes māsām par saimnieciskumu literatūras un ēdiena galda klāšanā, noformējuma veidošanā, telpu iekārtošanā, viesmīlībā! Pateicos Alīnai Rimkus par nodošanos bērnu stūrīša veidošanā un sevis veltīšanu bērniem teju ik vakaru, jo arī tamdēļ interesi pievienoties mūsu Ceļa meklētāju kluba nodarbībām ir izrādījusi jauna dalībiece! Prieks bija redzēt uz semināru nākam un priekšējās rindās sēžam gados visvecākos draudzes locekļus, kuri bija uzticīgi apmeklētāji katru vakaru un visa šī misijas darba dēļ lauza savu ikdienas ritmu.

Kalpošanas augļi bija jau tūlītēji redzami, un tie bija ļoti svētīgi. Atsevišķos vakaros semināra muzikālo daļu ar ģitāras un trompetes spēli bija gatavi aizpildīt pat paši pasākuma apmeklētāji, kuriem ar draudzes dzīvi nav nekāda tagadēja sakara. Mūsu sabata dievkalpojumu pilnīgi neplānoti un īsti neaicināti apmeklēja vairāki semināra dalībnieki. Bija redzams liels prieks, kad cilvēki semināra izlozēs dabūja tieši to dāvaniņu, pēc kuras sirdī ilgojās.

Prieks arī par kādu jaunu ģimenīti, kura pievienojās mūsu draudzes dievkalpojumam tieši vīra mammas aicināta, un šīs ģimenes vīra mamma ir tā pati sieviete, kura strādā Jaunajā pilī. Tāpat seminārā tika pilnīgi negaidīti satikts kāds cilvēks, kura draugu pirms vairākiem gadiem ļoti labi pazina viens no maniem draugiem. Tiešām, katru vakaru piedzīvojām ļoti iepriecinošu "sakritību" jeb Svētā Gara pa priekšu ejošu vadību!

Pateicība ikvienam draudzes loceklim, kurš iesaistījās! Lai Dievs svētī katru nesavtīgi ieliktais pūles, noguruma paciešanu u. c. apstākļus! To patiešām ir vērts darīt katrai mazākai draudzītei Latvijā – uzdrīkstēties un ļaut Dievam darīt ko tādu, kas sākotnēji pat neienāca prātā.

Neskatoties uz to, ka šādi projekti izmaksā lielākus naudas līdzekļus (esam pateicīgi Latvijas draudžu savienībai, ar kuras starpniecību varējām tos iegūt), tomēr atstātais iespaids ir vienlīdz liels gan uz apkārtnējo sabiedrību, gan arī uz pašu draudzi, kura beidzot piedzīvo ieskatu sistemātiskā misijas darbā, kā arī reālā veidā nes savu vārdu, iespaidu apkārtnējo kopienā, veidojot un stiprinot sabiedriskās attiecības. Kas šāds Latvijā, manuprāt, mums ir vajadzīgs vairāk. Viennozīmīgi vairāk.

VISPASAULES ADVENTISTU JAUNIEŠU LŪGŠANU NEDĒĻA

Jana Jansone – SDA
Latvijas draudžu
savienības Jauniešu
nodaļas vadītāja

No 11. līdz 17. novembrim norisinājās Vispasaules adventistu jauniešu lūgšanu nedēļa (*eWeek of Prayer*) ar nosaukumu “Mans ietekmes loks”. Katru vakaru jauniešiem bija iespēja pieslēgties Zoom video zvanam. Lūgšanu materiālā tika apskatīti dažādi temati, piemēram, kā aizsniegt savu ietekmes loku universitātē, ģimenē, darbā, kā lielākā Dieva pielūgsmē ir mīlestība.

Parasti Zoom video zvanā vispirms kāds jauniešs vadīja sadraudzības aktivitāti, tad tika pētīts lūgšanu materiāls un organizētas diskusijas par attiecīgo tematu, vakars noslēdzās ar lūgšanām. Vakaru vadītāji bija Dāvis Trubeckojs, Jānis Rozenbergs, Dāvis Priede, Ernests Trucis, Miks Možeiko un Oskars Šļakota. Pēdējā vakarā Emīlija Trubeckaja stāstīja liecību, kā kalpojusi dažādiem ietekmes lokiem dažādos dzīves posmos – pusaudžiem, skolās biedriem un jaunajām māmiņām.

RUNĀTĀJU ATZIŅAS

Jānis Rozenbergs:

Esmu pateicīgs Dievam par iespēju būt vadītājam vienā no vakariem jauniešu lūgšanu nedēļā. Runājām par to, kā kalpot ar mīlestību sev apkārt esošajiem cilvēkiem. Viena no lietām, par ko stāstīju, bija trīs līmeņu princips, pēc kura vadīties: Dievs pirmajā vietā, pēc tam citi un tikai tad mēs paši. Tas nemaz nav viegli. Bet, ja izvēlamies šādu pieeju dzīvei, ticu, ka tas nesīs ļoti lielas svētības gan citiem, gan arī mums pašiem. Lai Dievs mums palīdz izdarīt pareizās izvēles katrā situācijā!

Oskars Šļakota:

Dievs ir labs! Mācies uzticēties, un Dievs tev uzticēs arvien vairāk un arvien ko skaistāku.

Miks Možeiko:

Vislielākais ieguvums, atskatoties uz šo lūgšanu nedēļu, ir tāds, ka tā jauniešus aicināja lūgt. Bieži vien pasākumi jauniešiem tiek veidoti, lai sadraudzētos, lai veiktu dažādas aktivitātes un piedzīvotu pozitīvus brīžus, bet šeit akcents bija likts uz garīgo lasījumu, pārdomām un lūgšanām. To vēlos izcelt kā visskaistāko, jo jaunieši varēja pulcēties kopā un to piedzīvot.

Dāvis Priede:

Kopumā, manuprāt, šāds formāts nebija slikts, un jaunieši aktīvi iesaistījās. Varēju justies brīvi, jo daudzus pazinu. Ir ļoti jauki, ka jaunieši var sazvānīties, pārdomāt Dieva Vārdu, dalīties un lūgt par vajadzībām. Domāju, ka šādas pasākumus varētu rīkot biežāk, īpaši pirms lielajiem pasākumiem, piemēram, IMPACT, jauniešu konferences, lai par tiem kopīgi lūgtu.

DALĪBNIEKU ATZIŅAS

Elīna Asne:

Jauniešu lūgšanu nedēļa bija tik tiešām lieliska, iedvesmojoša un pilna ar svētībām. Bija interesantas iesildīšanās spēles, jaukas grupu pārrunas. Tēma – mīlestība, Dieva mīlestība, Kristus upura mīlestība. Tas ir tas, kas visvairāk mani uzrunāja, jo tā pierāda vislielāko pašuzupurīgo mīlestības apliecinājumu, kādu mēs zinām. Tas man dod spēku, prieku un mīlestību darboties ikdienā, jo Jēzus Kristus bezgalīgā mīlestība vada mani. Viņa mīlestība atdod sevi bez nosacījumiem. Tas ir tik brīnišķīgi, ka mēs varam mācīties būt tādi, kas dāvā savu mīlestību apkārtējiem un tuvākajiem. Man patika viens teikums, ko dzirdēju sarunā: “Mēs

varēsim atdot visu, kad Kristus mums kļūs par visu.”

Dāvis Krivads:

Diemžēl nepiedalījos pašā pirmajā sanāksmē Zoom platformā, bet pārējās gan neizlaidu. Šī nedēļa bija ļoti svētīga. Tajā varējām sanākt kopā un mācīties par Dieva mīlestību pret mums. Ieguvu daudz atziņu, kā, piemēram, mēs varam labāk kalpot savā ikdienā un būt par svētību apkārtējiem cilvēkiem. Kā jaunam kristietim šīs sanāksmes stiprināja manu ticību, un jau tagad jūtu Dieva vadību gan lielos, gan mazos dzīves jautājumos. Ar nepacietību gaidu jau nākamo lūgšanu nedēļu!

Oskars Imaks:

Man bija liels prieks piedalīties jauniešu lūgšanu nedēļā! Bija ļoti iepriecinoši ik vakaru Zoom platformā saslēgties ar citiem jauniešiem un kopīgi klausīties par mīlestības izrādīšanu pret apkārtējiem – ģimenē, darbā, universitātē un citur –, kopīgi pārrunāt to, kā katram no mums sokas mīlestības izrādīšanā, un, protams, arī kopīgi lūgt citam par citu. Esmu ļoti pateicīgs Jauniešu nodaļai par šīs lūgšanu nedēļas noorganizēšanu! Ceru, ka kas līdzīgs varēs notikt atkal jau pavisam drīz, jo varēju just to, kā Dievs vada un aizskar šajā nedēļā. Vēlos iedrošināt citus jauniešus izmantot iespēju un pieslēgties! =)

Vispasaules adventistu jauniešu lūgšanu nedēļas ierakstus iespējams apskatīt mūsu YouTube kanālā “SDA Jauniešu nodaļa”:
<https://ej.uz/jauniesulugsanuvideo>
Seko līdzī jaunumiem:
Instagram @sdajauniesi
Facebook @sdajauniesi

Elena Vaita

TICĪBA DIEVAM

1855. gada 5. maijā Batlkriķā es redzēju, ka Dieva kalpiem, tāpat kā draudzei, bija liels ticības trūkums. Viņi pārāk viegli kļuva mazdūšīgi, pārāk gatavi apšaubīt Dievu, pārāk labprātīgi ticēt, ka viņiem ir grūts liktenis un ka Dievs viņus atstājis. Es redzēju, ka tas bija nežēlīgi. Dievs viņus tā mīlēja, ka viņu dēļ nodeva nāvē Savu ļoti mīļoto Dēlu. Visas Debesis bija ieinteresētas viņu glābšanā. Tomēr pēc visa tā, kas bija priekš viņiem darīts, viņiem bija grūti ticēt un uzticēties tik laipnam un labam Tēvam. Viņš sacījis, ka daudz labprātāk dod Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdz, nekā laicīgi vecāki dod labas dāvanas saviem bērniem. Es redzēju, ka Dieva kalpi un draudze pārāk viegli kļūst mazdūšīgi. Kad viņi lūdz savam Debesu Tēvam lietas, kuras pēc viņu domām viņiem ir vajadzīgas, un tās tūlīt nenāk, tad viņu ticība sāk svārstīties, drosme zūd un viņi sāk kurnēt. Es redzēju, ka tas sarūgtināja Dievu.

Katrs svētais, kas ar patiesu sirdi nāk pie Dieva un sūta Viņam ticībā savas godīgās lūgšanas, saņems atbildi. Jūsu ticībai nevajag atlaisties no Dieva apsolījumiem, ja tūlīt neredzat vai nejūtat atbildi uz lūgšanām. Nebaidieties uzticēties Dievam! Paļaujieties uz Viņa neapšaubāmo apsolījumu: "Lūdziet,

un jūs saņemsiet." (Jāņa 16:24) Dievs ir par gudru, lai malditos, un par labu, lai atturētu kādu lietu Saviem svētajiem, kas staigā taisnībā. Cilvēks maldās, un, lai gan viņa lūgšanas paceļas no godīgas sirds, viņš ne vienmēr lūdz lietas, kas viņam būtu labas vai kas pagodinātu Dievu. Tādos gadījumos mūsu gudrais un labais Tēvs dzird mūsu lūgšanas un tās atbildēs, dažreiz nekavējoties, bet Viņš dod mums lietas, kas mums ir vislabākās un Viņam par slavu. Dievs dod mums svētības, un, ja mēs varētu ieskatīties Viņa plānā, mēs skaidri redzētu, ka Viņš zina, kas mums ir vislabākais, un ka mūsu lūgšanas ir atbildētas. Kungs nedod neko, kas mums ir kaitīgs, bet tā vietā, ko esam prasījuši un kas mums varētu kaitēt, dod mums vajadzīgās svētības.

Es redzēju, ka, ja mēs tūlīt nejūtam atbildi uz mūsu lūgšanām, mums stipri jātic, neļaujot ienākt neuzticībai, jo tā mūs šķirs no Dieva. Ja mūsu ticība svārstās, mēs no Viņa neko nesaņemsim. Mūsu palāvībai uz Dievu jābūt stiprai, un vislielākajā vajadzības brīdī pār mums līdzīgi lietusegāzēm izliesies svētība.

Kad Dieva kalpi lūdz pēc Viņa Gara un svētībām, tās dažreiz nāk nekavējoties, bet ne vienmēr tās tiek dāvētas tūlīt. Tādos brīžos nepagurstiet. Lai jūsu ticība turas

cieši pie apsolījuma, ka tās nāks! Uzticieties Dievam pilnīgi, un bieži vien šī svētība nāks tieši tad, kad jums tā būs visvairāk vajadzīga. Tad, kad jūs sniegsiet patiesību neticīgajiem, jūs negaidot saņemsiet palīdzību no Dieva un tiksiet darīti spējīgi runāt Vārdu ar skaidrību un spēku.

Man norādīja uz bērniem, kuri prasa dāvanas no saviem laicīgajiem, mīlošajiem vecākiem. Viņi prasa kaut ko, par ko vecāki zina, ka tas bērniem kaitēs, un kārotā vietā vecāki viņiem dod labas un veselīgas lietas. Es redzēju, ka katru lūgšanu, ko godīga sirds ticībā sūta augšup, Dievs dzirdēs un atbildēs. Lūdzējs saņems svētību tad, kad tā viņam būs visvairāk vajadzīga. Tā bieži pārsniegs visas viņa cerības. Neviena patiesa svētā lūgšana nav pazudusi, ja tā sūtīta augšup ticībā, no godīgas sirds.

(Elena Vaita. "Liecības draudzei"
1. sēj., 120., 121. oriģ. lpp.)

Katrs svētais, kas ar patiesu sirdi nāk pie Dieva un sūta Viņam ticībā savas godīgās lūgšanas, saņems atbildi. Jūsu ticībai nevajag atlaisties no Dieva apsolījumiem, ja tūlīt neredzat vai nejūtat atbildi uz lūgšanām. Nebaidieties uzticēties Dievam!

TAD DIEVS RADĪJA ZVAIGZNES

Vineta Krauliņa –
LDS Komunikācijas
nodaļas vadītāja, Rīgas
1. draudzes vecākā

Itin visam šajā dzīvē ir sākums. Svētie Raksti sākas ar 1. Mozus grāmatu, kas atklāj mūsu Universa, saules, mēness un zemes izcelsmi. Mēs lasām par to, kā radušies augi, putni, zivis, dzīvnieki un cilvēki. 1. Mozus grāmata ir kā atslēga, ar kuras palīdzību varam atslēgt visas pārējās Bībeles grāmatas.

Sātans visvairāk ienīst divas Bībeles grāmatas – tās iesākumu – 1. Mozus grāmatu – un pēdējo – Atklāsmes grāmatu, tāpēc viņš cenšas atturēt cilvēkus no ticības pirmajām 1. Mozus grāmatas nodaļām, kas runā par radīšanu, cenšoties cilvēkiem iestāstīt, ka šīs nodaļas ir tikai mīti un ka Atklāsmes grāmata ir pārāk sarežģīta un neizprotama mistērija.

1. MOZUS 1:1 “IESĀKUMĀ DIEVS RADĪJA DEBESIS UN ZEMI.”

Šie vārdi mums atgādina faktu, ka visam cilvēciskajam ir sākums. Dievs ir vienīgais, kurš ir Kungs pār laiku, kuram nav sākuma vai beigu. Tādējādi jau Svēto Rakstu sākuma vārdi mums atklāj milzīgo kontrastu starp visu cilvēcīgo, laicīgo, ierobežoto un to, kas ir dievišķs, mūžīgs un bezgalīgs. Šie vārdi norāda uz Viņu, kurš ir vienmēr tas pats un kura gadiem nav gala –

“Un: sākumā Tu, Kungs, zemi esi dibinājis, un debesis ir Tavu roku darbs. Tās zudīs, bet Tu paliec; tās visas sadīl kā drēbes, un Tu tās satīsi kā uzvalku, un tās pārvērtīsies, bet Tu esi tas pats, un Tavi gadi nebeigsies.” (Ebr. 1:10–12);

“Kungs, Tu mums esi bijis par patvērumu uz radu radiem. Pirms kalni radušies, pirms zeme un pasaule radīta, Tu esi no mūžības uz mūžību, ak, Dievs!” (Ps. 90:2)

Mūsu ierobežotais prāts nespēj domāt par “sākumu”, kamēr tas nesāk domāt par Dievu, jo Viņš ir

visa sākums – “Viņš ir Savas miesas, proti, draudzes, galva, sākums, pirmdzimtais starp mirušiem, lai starp mirušiem būtu pats pirmais.” (Kol. 1:18);

“Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva. Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir.” (Jņ. 1:1–3)

Ja vēlamies līdzināties mūsu Radītājam, tad mūsu dzīvei un visiem mūsu plāniem ir jābūt jaunam sākumam Viņā –

“Tad Dievs sacīja: “Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības; tie lai valda pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi un visiem rāpuļiem, kas rāpo zemes virsū.” Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja.” (1. Moz. 1:26, 27);

“Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi Es tev saku: ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā!”” (Jņ. 3:5);

“Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis, ka tiekam saukti Dieva bērni, un mēs tādi arī esam. Pasaule mūs tāpēc neatzīst, ka tā Viņu nav atzinusi. Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsim. Mēs zinām, ka, kad tas atklāsies, mēs būsim Viņam līdzīgi, jo mēs redzēsim Viņu, kāds Viņš ir. Katrs, kam ir šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi pašu, kā Viņš ir šķīsts.” (1. Jņ. 3:1–3)

Tā ir mūsu privilēģija – būt pārliecinātiem, ka tas, kurš mūsos ir labo darbu iesācis, to arī pabeigs līdz Kristus Jēzus atnākšanas dienai (Fil. 1:6). Viņš ir mūsu ticības iesācējs un piepildītājs (Ebr. 12:2).

1. Mozus grāmatas pirmajās nodaļās ir aprakstīta cilvēka krišana,

bet ar Ābrahāma aicinājumu Dievs radīja jaunu sākumu. Cilvēka grēks bija atnesis Dieva lāstu (“Un Dievs Tas Kungs sacīja čūskai: “Tādēļ ka tu to esi darījusi, tu esi nolādēta visu lopu un lauku zvēru vidū! Uz sava vēdera tev būs līst un pīšļus ēst visas tavas mūža dienas.” [...] Un cilvēkam Viņš sacīja: “Tā kā tu esi klausījis savas sievas balsij un esi ēdis no šī koka, par kuru Es tev pavēlēju, sacīdams: tev nebūs no tā ēst, – lai zeme ir nolādēta tevis dēļ; tev, smagi strādājot, būs maizi ēst visas sava mūža dienas.” (1. Moz. 3:14, 17); “Tādēļ tu būsi nolādēts zemes virsū, kurai bija jāatver sava mute, lai no tavām rokām saņemtu tava brāļa asinis.” (1. Moz. 4:11)), bet Dieva žēlastības derība ar Ābrahāmu atnesa svētības visai pasaulei (“Un Tas Kungs sacīja uz Ābrāmu: “Izej no savas zemes, no savas cilts un no sava tēva nama uz zemi, kuru Es tev rādīšu. Un Es tevi darišu par lielu tautu, Es tevi svētīšu un darišu lielu tavu vārdu, un tu būsi par svētību. Es svētīšu tos, kas tevi svētī, un nolādēšu tos, kas tevi nolād, un tevī būs svētītas visas zemes ciltis.”” (1. Moz. 12:1–3)).

“UN TAPA VAKARS UN RĪTS – PIRMĀ DIENA.” (1. MOZ. 1:5)

Daudzi zinātnieki ir uztvēruši šo izteikumu kā ilgu, nenoteiktu laiku, uzskatot, ka dažas no dievišķajām aktivitātēm nākamajās radīšanas dienās, piemēram, augu un dzīvnieku radīšana, nevarēja tikt paveikta burtiskas dienas laikā. Viņi domā, ka ir atraduši attaisnojumu savai radīšanas dienu interpretācijai apustuļa Pētera vārdos: “[...] viena diena Tam Kungam ir kā tūkstoš gadi [...]” (2. Pēt. 3:8) Taču kļūst pilnīgi skaidrs, ka šo tekstu nevar izmantot, lai runātu par radīšanas dienu garumu, ja izlasām arī pārējo

ši panta daļu: “[...] un tūkstoš gadi kā viena diena.” Pētera vārdu konteksts skaidri parāda, ka viņš vēlas uzsvērt Dieva mūžīgumu. Radītājs vienā dienā spēj paveikt tūkstoš gadu darbu, bet tiem, kuri, dusot kapā, gaida Viņa sprieduma piepildīšanos, Viņš to var uzskatīt kā tikai vienu dienu. Psalmi 90:4 izsaka to pašu domu: “Jo tūkstoš gadi Tavā priekšā ir kā vakardiena, kad tā pagājusi, kā vienas nakts sardze.”

Svētie Raksti skaidri un noteikti runā par septiņām radīšanas dienām, nevis par nenoteiktiem laika periodiem – “Jo sešas dienas Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tur atrodams, un septītajā dienā Tas Kungs atdusējās; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu, lai tā būtu svēta.” (2. Moz. 20:11)

Ja atsakāmies no 1. Mozus grāmatas 1. nodaļas kā faktiem neatbilstošas vai neuzticamas vai kā pilnīgi nepieņemamas mūsdienu zinātnei, tad sātans ir uzvarējis. Ja neuzticamies Svētajam Garam, kad Viņš stāsta par radīšanu, tad kā lai Viņam uzticamies, kad Viņš runā par pestīšanu? Ja tas, ko Viņš saka par zemes radīšanu 1. Mozus 1. nodaļā var tikt apšaubīts, tad kā lai tic tam, ko Viņš runā par Debesīm Atklāsmes grāmatas 22. nodaļā? Ja nevaram Svētajam Garam uzticēties tajā, ko Viņš saka 1. Mozus 1. nodaļā par radīšanu, tad kā varam ticēt Jāņa 3:16?

1. MOZUS GRĀMATAS

1. NODAĻA IR VISVAIRĀK UZ DIEVU CENTRĒTĀ NODAĻA VISĀ BĪBELĒ.

Dievs šeit ir pieminēts trīsdesmit divas reizes trīsdesmit vienā pantā, un, ja pievienojam šim skaitam arī vietniekvārdus, tad Viņš šeit ir minēts ne mazāk kā četrdesmit trīs reizes. Nav brīnums, ka sātans ienīst šo nodaļu! Nav arī brīnums, ka viņš ir lietojis savu smago artilēriju, lai pilnībā diskreditētu šo nodaļu cilvēku prātā.

Zinātne var izpētīt likumus, kas tagad valda materiālajā Visumā, bet šie likumi mums nedod skaidrojumu par to, kā viss process sākās.

Ziņojums “Un Dievs sacīja” pirmajā 1. Mozus grāmatas nodaļā atkārtojas desmit reizes. Tas atklāj Dieva pirmās desmit pavēles, no kurām neviena nekad nav bijusi un nevar tikt laužta, pretēji Dieva

otrajam pavēļu komplektam (2. Moz. 20:2–17), Dieva desmit baušļiem, kurus cilvēki ir laužuši.

Pāvils izmanto radīšanas stāstu, sakot: “Jo Dievs, kas ir sacījis, lai gaisma aust no tumsības, ir atspīdējis mūsu sirdīs, lai dotu Dieva godības atziņas gaismu Kristus vaigā.” (2. Kor. 4:6)

1. Mozus grāmatas pirmajā nodaļā mēs varam saskatīt kritušā cilvēka attēlu, kuru ir sagrāvis sātans. Viņa intelekts, emocijas un griba – viss ir haosa stāvoklī, viņa sirdsapziņa ir aptumšota, viņa ķermenis nolemts iznīcībai. Bet Dieva Gars kustas pār šo tumsu un sāk reģenerācijas procesu, lai tur no haosa izcelas jauns cilvēks, kas radīts pēc Dieva Dēla tēla un līdzības.

“UN DIEVS SACĪJA: “LAI TOP GAISMA.” UN GAISMA TAPA.” (1. MOZ. 1:3)

Ar kādu pārsteidzošu īsumu ir sacīts: “Tad Dievs radīja [...] zvaigznes.” (1. Moz. 1:16) Bībelē ir apmēram piecdesmit nodaļas, kurās apspriesta svētnīcas celtniecība un tās nozīme, kaut arī tā bija tikai īslaicīga svētnīca. Piecdesmit nodaļas par svētnīcu un tikai četri vārdi par zvaigznēm?

Patiešām, Bībele aplūko lietas no pavisam citas perspektīvas, nekā to darām mēs. Tas nebija sarežģīti priekš Dieva – radīt zvaigznes, Viņam atlika tikai runāt. Taču, lai mūs izpirktu, Viņam bija jācieš.

Dievs ir vairāk ieinteresēts cilvēkos nekā planētās un vairāk ieinteresēts dvēselēs nekā zvaigznēs! Kā Dieva Gars lidinājās pār haosu, tā Dieva Svētais Gars lidinās pār kritušām dvēselēm, kā gaidot pavēlošā vārda izskanēšanu, lai ieviestu gaismu, kārtību un dzīvību. Dievs vēlas, lai visa pasaule būtu piepildīta ar evaņģēlija gaismu, lai katram cilvēkam būtu gaisma un lai Kristus sekotāji būtu par gaismu šai pasaulei.

Svētajos Rakstos **gaisma asociējas:**

- **ar Kristu** (“Tad Jēzus atkal runāja uz viņiem, sacīdams: “ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma.”” (Jņ. 8:12)),

- **ar Dieva Vārdu** (“Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis un gaišums

uz maniem ceļiem. [...] Kad kļūst izprotami Tavi vārdi, tie apgaismo un dara vientiesīgos gudrus.” (Ps. 119:105, 130)), **ar Dieva tautu** (“Jūs esat pasaules gaišums; pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta. Sveici iededzinājis, neviens to neliek zem pūra, bet lukturī; tad tā spīd visiem, kas ir namā. Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir Debesīs.” (Mt. 5:14–16); “Jo reiz jūs bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma savā Kungā! Dzīvojiet kā gaismas bērni.” (Ef. 5:8)),

- **ar Dieva svētību** (“Bet taisno teka mirdz kā rīta ausmas gaišums, kas arvienu kļūst spilgtāks, līdz pilnīgi uzaust diena.” (Sal. pam. 4:18)).

Kamēr tumsa ir saistīta

- ar sātanu (“Jūs esat no sava tēva – velna, un jums gribas piepildīt sava tēva kārības. Viņš no paša sākuma ir bijis slepkava un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā. Melus runādams, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un melu tēvs.” (Jņ. 8:44); “Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.” (Ef. 6:12)),

- ar grēku (“Miesas spīdeklis ir acs; ja nu tava acs ir skaidra, tad visa tava miesa būs gaiša. Bet, ja tava acs ir nevesela, tad visa tava miesa būs tumša. Ja tad gaišums, kas tevī, ir tumsība, cik liela būs tumsa.” (Mt. 6:22, 23); “Bet šī ir tā tiesa, ka gaisma ir nākusi pasaulē, bet cilvēkiem tumsība ir bijusi mīļāka par gaismu, tāpēc ka viņu darbi bija ļauni. Jo ikviens, kas dara ļaunu, ienīst gaismu un nenāk pie gaismas, lai viņa darbi netiktu atklāti. Bet, kas dara patiesību, nāk pie gaismas, lai būtu redzami viņa darbi, ka tie Dievā darīti.” (Jņ. 3:19–21)),

- ar nāvi (“Šī diena lai top tumsa! Pēc tās no augšienes lai netaujātu Dievs, un dienas spožums lai tai nespīd pāri! Bet tumsa un nāves ēnas lai prasa to atpakaļ kā savējo. Padebešu tumsa lai klājas pār to, un dienas gaismas satumsums lai padara to baismīgu! Tā nakts lai kļūst par tumsas laupījumu! Lai tā nekad netiek ieslēgta gada dienās, un lai tā neiekļūst mēnešu skaitā! [...] Tumšas

lai paliek tās rītausmas zvaigznes: lai tā gaida uz gaismu, bet gaisma lai neparādās, un lai tā nekad neierauga rītausmas smaids [..]” (Īj. 3:4–6, 9).

Tas izskaidro, kāpēc Dievs atšķir gaismu no tumsas, jo abiem nav nekā kopīga. “Kas ir gaismai kopējs ar tumsību?” (2. Kor. 6:14–16)

Dievam ir darāms darbs priekš visiem. Tam Kungam visi ir vajadzīgi. Vai tu esi aptvēris Dieva žēlsirdības straumi plūstam uz tevi un Viņa pestīšanas dāvanu, kas dota tavām pašā vajadzībām? Vai tu spēj skatīties uz daudzajām vēl nesadziedinātajām dvēselēm un būt apmierināts, neko nedarot viņu labā? Tu nevari pavēlēt Dieva žēlastības straumei plūst, bet tu vari līdzdalīt citiem šo “dzīvo ūdeni”! Tu vari palīdzēt glābt citus! Vai tu to dari?

Avotu norādes:

Nichol, F. D. (Ed.). (1977). The Seventh-day Adventist Bible Commentary. Review and Herald Publishing Association.

Phillips, J. (2009). Exploring Genesis: An Expository Commentary. Kregel Publications; WORDsearch Corp.

Spence-Jones, H. D. M. (Ed.). (1909). Genesis. Pulpit Commentary (Vol. I). London; New York: Funk & Wagnalls Company.

Kidner, D. (1967). Genesis: An Introduction and Commentary (Vol. 1). Downers Grove, IL: InterVarsity Press.

Wiersbe, W. W. (1998). Be basic (Genesis 1-11). Colorado Springs, CO: Chariot Victor Pub.

Wiersbe, W. W. (1991). Be Obedient (Genesis 12-25). Wheaton, IL: Victor Books.

Wiersbe, W. W. (1997). Be authentic (Genesis 25-50). Colorado Springs, CO: Chariot Victor Pub.

Boice, J. M. (1998). Genesis: an expository commentary (Genesis 1-11). Grand Rapids, MI: Baker Books.

Boice, J. M. (1998). Genesis: an expository commentary (Genesis 12-36). Grand Rapids, MI: Baker Books.

Boice, J. M. (1998). Genesis: an expository commentary (Genesis 37-50). Grand Rapids, MI: Baker Books.

Pawson, D. (2003). Unlocking the Bible. HarperCollinsPublishers

O.Gangel, K & J. Bramer S. (2003). Holman Old Testament Commentary - Genesis. Holman Reference.

Jacques B. Doukhan (2016). SDA International Bible Commentary - Genesis. Pacific Press Publishing Association.

McGee, J. V. (1991). Thru the Bible commentary: The Law (Genesis 1-15) (Vol. 1). Nashville: Thomas Nelson.

McGee, J. V. (1991). Thru the Bible commentary: The Law (Genesis 16-33) (Vol. 2). Nashville: Thomas Nelson.

McGee, J. V. (1991). Thru the Bible commentary: The Law (Genesis 34-50) (Vol. 3). Nashville: Thomas Nelson.

Henry, M. (1994). Matthew Henry's commentary on the whole Bible: complete and unabridged in one volume. Peabody: Hendrickson.

O'Connor, K. M. (2018). Genesis 1–25A. (L. Andres & S. E. Balentine, Eds.) Macon, GA: Smyth & Helwys Publishing, Incorporated.

Briscoe, D. S., & Ogilvie, L. J. (1987). Genesis (Vol. 1). Nashville, TN: Thomas Nelson Inc.

Sailhamer, J. H. (2008). Genesis. In T. Longman III & D. E. Garland (Eds.), The Expositor's Bible Commentary: Genesis–Leviticus (Revised Edition) (Vol. 1). Grand Rapids, MI: Zondervan.

H. C. Leupold (1942) Exposition of Genesis (Vol. 1). The Wartburg Press.

H. C. Leupold (1942) Exposition of Genesis (Vol. 2). The Wartburg Press.

Fretheim, T. E. (1994) The New Interpreter's Bible (Vol.1 - Genesis). Abingdon Press.

Walton, H. J. (2009). Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary (Vol.1 - Genesis). Zondervan

Ellicott, Charles John (1897). Ellicott's Commentary on the Whole Bible (Vol. 1 - Genesis).

Ellicott, Charles John (1897). Application Bible on the Whole Bible (Vol. 1 - Genesis).

Sacks, Robert D (2019). The Lion and the Ass. Kafir Yaroq Books.

Gerhard von Rad (1972). Genesis. SCM Press Ltd.

C. H. Mackintosh (1880). Notes on the Pentateuch.

Barton, John & Muddiman, John (2001). The Oxford Bible Commentary.

D.A. Carson, R. T. France, J. A. Motyer, G. J. Wenham (2010). New Bible Commentary, 21st Century Edition. Authentic Books.

Prager, Dennis (2019). The Rational Bible. Genesis - God, Creation, and Destruction. Regnery Faith.

MacArthur, John (2005). The MacArthur Bible Commentary. Thomas Nelson.

KĀPĒC IR SVARĪGI TICĒT RADĪŠANAI

Ikviens no mums kaut reizi dzīvē sev ir uzdevis eksistenciāli svarīgu jautājumu: “No kurienes radusies dzīvība?” Skolā esam mācījušies, ka Zeme – un līdz ar to viss dzīvais – ir veidojusies evolūcijas ceļā. Tātad pakāpeniski, miljardu gadu gaitā. Bet, kad cilvēkam pienāk laiks iepazīties ar kreacionisma jeb radīšanas stāstu, kādu to atklāj Bībele, tad viņš nonāk izšķirošas izvēles priekšā – vai nu atzīt, ka ir Radītājs, mūžīgais Dievs, vai arī pieņemt evolūcijas mācību, kas balstās uz zinātnes atzinumiem, paaugstinot cilvēcisko gudrību.

Svētie Raksti sniedz pārliciecināšu liecību, ka vēsts par Zemes un

dzīvības izcelsmi ir neatdalāmi saistīti ar Jēzu Kristu. Protams, tam pamatā ir ticība. Ja pieņemam bībelisko vēstījumu, kā Dievs radīja pasauli, un pirmos notikumus Ēdenē, kas ir cēlonis tam, kāpēc vēl šodien pastāv ļaunums, tad mums top skaidrs, ka šis pasaules tumsas valdnieks turpina savu iesāktu viltus darbu, ievēdot cilvēkus maldos ar melu palīdzību. Gaisma vēl joprojām spīd tumsībā, un ikvienam cilvēkam ir dota priekšrocība iepazīt Dieva Patiesību.

“Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. Bet zeme bija neiztaisīta un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās

pār ūdeņiem. Un Dievs sacīja: “Lai top gaisma.” Un gaisma tapa.”

(1. Moz. 1:1–3) Bībeles pirmā nodaļa iesākas ar sešu dienu radīšanu, sākot no gaismas un beidzot ar cilvēka izcelsmi. Vai tiešām jebkad ir bijis iespējams pierādīt, ka Zeme un viss dzīvais tika izveidots nieka sešās dienās? Tas izklausās neticami. Taču, ja kāds to spētu pierādīt, tad līdz ar to arī Dievs būtu pierādāms un nebūtu vairs vajadzības pēc ticības.

“Jo, kad pasaule ar savu gudrību Dievu Viņa gudrībā neatzina, tad Dievam labpatika izglābt ticīgos ar ģeķīgu sludināšanu.”

(1. Kor. 1:21) Kad cilvēciskā gudrība, kas ir grēka ietekmē veidojusies,

nespēj atzīt Dievu Viņa gudrībā, tad tikai ticībā var satvert un apjaust šo “ģeķīgo sludināšanu”, kuras centrs ir Kristus. Ir rakstīts: **“Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām. Jo, tanī stāvēdami, tēvi saņēmuši liecību. Jo ticībā mēs noprotam, ka pasaule ir radīta Dieva Vārda spēkā, ka no neredzamā cēlies redzamais.”** (Ebr. 11:1–3) Tā ir Dieva liecība, ka no neredzamā dzīvā Vārda ir cēlies redzamais. Tātad caur redzamo gara acīm mēs varam ieraudzīt Neredzamo. **“Jo, ko par Dievu var zināt, tas viņiem ir atklāts: Dievs pats viņiem to atklājis. Kopš pasaules radīšanas Viņa neredzamās īpašības, gan Viņa mūžīgais spēks, gan Viņa dievišķība, ir skaidri saredzamas Viņa darbos, tāpēc viņiem nav ar ko aizbildināties.”** (Rom. 1:19, 20)

Ja kaut nedaudz ielūkojamies evolūcijas teorijas mācībā, tad varam uzzināt par pirmsģeoloģisko periodu un ģeoloģisko periodu. Ja pirmais periods balstās tikai uz hipotēzēm, tātad – pieņēmumiem, tad otrs periods sevī iekļauj zinātniskos pētījumus un pierādījumus. Tieši tie rosina ticēt,

esamība. Pēc tam, kad Dievs pēc Savas līdzības bija izveidojis cilvēku, tā augums visās detaļās bija pilnīgs, bet bez dzīvības. Tad Dievs, persona, eksistējošs pats par sevi, iedvesa šajā veidolā dzīvības elpu, un cilvēks kļuva dzīva, saprātīga būtne. Visas tā organisma daļas tika iedarbinātas. Sirds, artērijas, vēnas, mēle, rokas, kājas, maņu orgāni, prāta spējas – viss sāka darboties un bija pakļauts likumam. Cilvēks kļuva dzīva dvēsele. Ar Kristu – Vārdu – personīgs Dievs radīja cilvēku un apveltīja to ar saprātu un spējam.” (E. Vaita. “Kristus dziedinošā kalpošana”)

Bet kādēļ cilvēkam ir tik grūti atzīt Radītāju? Vai tad prāts un gudrība, kas mums doti, nekalpo par līdzekli, lai mēs nāktu pie atziņas? Bībele atklāj patiesību par grēka izcelsmi. Tas rodas, pārkāpjot Dieva pavēli. Raksti skaidri apliecina, ka grēks ir netaisnība jeb Dieva baušļu pārkāpums. Kad pirmie cilvēki riskēja ar savu brīvo izvēli, padoties kārdinājumam, ar ko tie tika sātana (čūskas) piekrāpti, tie nebija ņēmuši vērā Dieva brīdinājumu, un pirmais grēks bija sākums viņu rakstura samaitātai. **“Cilvēki tik**

dzirdējuši, ko savām acīm esam redzējuši, ko esam skatījuši un mūsu rokas ir aptaustījušas, dzīvības vārdu – dzīvība ir parādījusies, mēs esam redzējuši un apliecinām, un pasludinām jums mūžīgo dzīvību, kas bija pie Tēva un mums ir parādījusies, – ko esam redzējuši un dzirdējuši, to pasludinām arī jums, lai arī jums būtu sadraudzība ar mums. Un mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un Viņa Dēlu Jēzu Kristu.” (1. Jņ. 1:1–3), **“Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības.”** (Jņ. 1:14) Visas radīšanas vēsts pamatā ir patiesība par Kristu! Tieši tāpēc, ka pasaule nav spējīga saprast tās izcelsmi grēka dēļ, Vārds tapa miesa, lai izglābtu no sātana varas cilvēku, kuru Viņš ir radījis pēc Sava tēla un līdzības. Šajās Rakstu vietās mēs skaidri redzam, ka Vārda liecība runā spēcīgāk par pasaules piedāvāto evolūcijas mācību, tādēļ ka Dievs ir Sevi pierādījis ne tikai caur Viņa radītajiem darbiem, bet pat – pieņemot cilvēka miesu un asinis, kļūdams kā viens no mums. Tas ir noslēpums, ko nav iespējams saprast bez Svētā Gara vadības.

Evolūcija neizskaidro ļaunuma izcelsmi, līdz ar to arī grēka jēdziens paliek apslēpts. Ja nav grēka, tad nav arī vajadzības pēc Glābēja. Paliek daudzi neatbildēti jautājumi. Bet varbūt tos var aizlāpīt kā caurumus drēbēs un vienkārši dzīvot bez tiem? Tas nozīmētu dzīvošanu neziņā, neskaidrībā par savu izcelsmi un visu, kas ir uz Zemes. Dievs nekad nav atstājis cilvēku bez iespējas uzzināt īstenību un atrast atbildes Viņa Vārdā.

Ir vēl kāds pierādījums par radīšanu, ko Dievs ir saglabājis kritošās cilvēces labā. Tas ir viens no Dieva desmit baušļiem, ceturtais – Sabata bauslis. **“Piemini sabata dienu, ka tu to svēti. Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus. Bet septītā diena ir sabats Tam Kungam, tavam Dievam, tad nebūs tev nekādu darbu darīt, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam**

Dieva darbi ir tie, kas atklāj Radītāja raksturu, spēku un dievišķību. Tāpat arī cilvēks, kas radīts pēc Dieva tēla un līdzības un ir visas radības vainagojums, nes sevī vēstījumu par To, kurš viņu ir veidojis.

kā norisinājušies pirmsģeoloģiskā perioda procesi un kā viss varētu būt radies. Tomēr, ja vēlamies sākt saprast visu no nulles, tad mums ir nopietni jāpārdomā – kā redzamās lietas var palīdzēt mums saprast to, kas stāv aiz tām. Visa pamatā ir ticība, un tikai tad seko pierādījumi. Tieši tā ir ar Dieva liecību, jo Vārda spēkā viss ir radīts. Dieva darbi ir tie, kas atklāj Radītāja raksturu, spēku un dievišķību. Tāpat arī cilvēks, kas radīts pēc Dieva tēla un līdzības un ir visas radības vainagojums, nes sevī vēstījumu par To, kurš viņu ir veidojis. **“Cilvēka radīšanā izpaužas Dieva kā personas**

ļoti kāro noliegt Dievu kā pasaules Valdnieku, ka ir pat gatavi pazemot paši sevi un atņemt cilvēkam tā izcelsmes cietni.” (E. Vaita. “Sentēvi un pravieši”)

Tomēr Dieva liecība spēj aizsniegt cilvēka sirdi un atgriezt zaudēto savienību ar Viņu caur ticību.

“Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva. Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir. Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma. Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma.” (Jņ. 1:1–5), **“Kas no sākuma bija, ko esam**

svešiniekam, kas ir tavos vārtos. Jo sešās dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tur atrodams, un septītajā dienā Tas Kungs atdusējās; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu, lai tā būtu svēta.” (2. Moz. 20:8–11) Ja pieņemam, ka Dievs debesis, jūru, zemi, kokus, visus dzīvniekus un cilvēku pāri radīja burtiskās sešās dienās, bet spīdekļi (saule un mēness) kalpo laika noteikšanai, tad septītā diena ir kā radīšanas pieminēklis. No vēstures esam mācījušies, ka par godu varenēm notikumiem vai vadoņiem ir svinētas atceres dienas jeb svētki, un tie ir kā uzticami

šo pasauli. Pirmā eņģeļa vēstījums visām tautām sagatavo ceļu otrajam un trešajam eņģeļa saucienam. Tas atklāj mums, ka sātors dara visu iespējamo, lai cilvēki neticētu Dievam kā visa Radītājam un negodātu, nepielūgtu Viņu, kā to paredz Sabata bauslis. Tas tiks panākts ar viltus sabata jeb saules dienas ieviešanu kā likumu. Vai tad tie, kas seko evolūcijas mācībai, būs viltus pielūgsmes dienas sagūstīti? Vai viņi nojautīs briesmas? Ļoti daudzi no viņiem nonāks smagas un izšķirošas izvēles priekšā. Pirmā gala laika vēsts radīs atmodu daudzu cilvēku sirdī, un viņi sapratīs, kā piepildās lielais

mēs piederam. Protams, ļoti daudzi zinātniskie pētījumi un atklājumi ir patiesi, un tie ir devuši lielu ieguldījumu visas radības labklājībā. Tomēr ir bīstami izmantot Dieva doto gudrību pret pasaules Valdnieku un censties Viņu izstumt. Kamēr viens mums ir pieejama Bībele un Svētais Gars, kas ļauj mums saprast radīšanas noslēpumu Jēzū Kristū, žēlastības laiks vēl pastāv, gaismā vēl spīd, un tā ir pieejama visiem, kuri to meklē.

Bībele sākas ar radīšanas stāstu, un tā beidzas ar pārradīšanu. Tas ir apsoliņums, kas dod cerību jaunai dzīvei, jaunam sākumam, kāds tas bija, pirms grēks samaitāja Zemi. **“Es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmā debess un pirmā zeme bija zudusi, un jūras vairs nav. Un es redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzalemi, nokāpjam no debesīm, no Dieva, sagatavotu kā savam vīram greznotu līgavu. Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: “Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem. Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis.” Tas, kas sēdēja goda krēslā, teica: “Redzi, visu Es daru jaunu.” Tad Viņš teica: “Raksti! Jo šie vārdi ir uzticami un patiesi.””** (Atkl. 21:1–5).

Mūsu ticība nav veltīga! Dievs atklājas tiem, kas Viņu meklē un nevadās no savas pašu gudrības. Kā Jēzus ir teicis: **“Jo nekas nav apslēpts, kas nenāktu gaismā; un nekas nenotiek slepeni, kas netaptu zināms.”** (Mk. 4:22) Šodien cilvēks vēl var šaubīties un piekerties maldū mācībām, taču Mūžīgā Radītāja liecība ir tikpat skaidri saprotama, kāda tā bija jau no sākuma. Tās spēks nemazinās, tā neapstāsies savā lielajā uzdevumā, jo Dievam ir Savi uzticīgie Viņa liecības glabātāji un sludinātāji. Atkl. 14:12 teikts: **“Šeit vajadzīga svēto izturība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus liecību.”** Būsim tie, kas iztur Kristus vārdā un pastāv Viņa likumos, jo mēs esam Vārda vēstneši!

*Roberts Patmalnieks no
Rīgas 7. draudzes*

Dievs ir devis cilvēkam Sabatu, lai viņš atcerētos Dzīvības Devēju, kurš Savā lielajā mīlestībā un rūpēs dod Savas svētības visai radībai.

liecinieki, kas no paaudzes paaudzē tiek ievēroti un turēti godā. Tieši tāpat ir arī ar Sabatu, kuru Dievs ir devis cilvēkam, lai viņš atcerētos Dzīvības Devēju, kurš Savā lielajā mīlestībā un rūpēs dod Savas svētības visai radībai. Svētie Raksti apliecina Kristu kā Radītāju tieši caur Sabata bausli: **“Jo Cilvēka Dēls ir kungs arī pār sabatu.”** (Mat. 12:8)

Vissvarīgāko nozīmi radīšanas vēstij piešķir spēcīgais sauciens: **“Un es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū; tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām; viņš sauca stiprā balsī: “Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.”** (Atkl. 14:6, 7) Dieva svētā diena ir atrodama mūsu laika jeb gala laika vēstī, un tā ir cieši saistīta gan ar evaņģēlija vēsti (patiesību par Jēzu Kristu), gan ar tiesu. Pirmā eņģeļa sauciens atskan kopā ar otrā un trešā eņģeļa vēstīm pirms Mesijas Otrās atnākšanas. Tas nozīmē, ka cilvēkiem uz Zemes ir jādzird pēdējais aicinājums atstāt maldus un dot Radītājam godu, kamēr vēl nav nācis Soģa tiesas spriedums pār

noslēpums par mūžīgo evaņģēliju un tiesu. Jo, kā vēsture apliecina, atmoda jau reiz ir bijusi, un tā notika 1844. gadā, kad atklājās patiesība par Kristus kalpošanu Debesu Svētnīcā. Tā atkal atspīdēs ar vēl lielāku Svētā Gara vadību un spēku. Tomēr Raksti ziņo par neizbēgamo: **“Papriekš ievērojiet to, ka pēdējās dienās nāks nikni smējēji, kuri dzīvos savās pašu kāribās un sacīs: kur paliek Viņa apsolutā atnākšana? No tā laika sākot, kad tēvi iegāja mierā, viss paliek tā, kā bija no radīšanas sākuma. – Tiem, kas to apgalvo, paliek apslēpts, ka vecos laikos debesis un zeme ir cēlušās Dieva vārda spēkā no ūdens un ar ūdeni. Tāpēc arī toreizējā pasaule gāja bojā ūdens plūdus. Bet tagadējās debesis un tagadējo zemi glabā un uztur tas pats vārds ugunij un bezdievīgo cilvēku tiesas un pazušanas dienai.”** (2. Pēt. 3:3–7)

Mēs dzīvojam pēdējās dienās, kad Dieva dārgā gaismā tiek izsmieta un tās vietā tiek pieņemta lielā krāpnieka viltus gudrība, kas cilvēka garīgo redzi aptumšo un padara vāju satvert neredzamo liecību Dieva redzamajos darbos. Te vairs nav runas par pierādījumiem ar zinātniskām metodēm, bet gan par to, kas ir mūsu dzīves centrā. Tieši tas nosaka, kam

RADĪŠANA

IESĀKUMĀ Dievs... Šādi iesākas Svētie Raksti. Radīšanas stāsts ievada stāstu par cilvēces vēsturi un tās glābšanu. Tas ir gluži kā mugurkauls, kurš satur kopā visu Svēto Rakstu vēstījumu. Dievs iesākumā radīja! Līdz ar to Viņš ir radības un tās likteņa saimnieks. Dievs radīja, tāpēc Viņš spēj arī glābt un ir tiesīgs atjaunot.

Jauno gadu iesākam ar Radīšanas tēmu, izceļot Tā Kunga radīšanas darbus. Uzdevu jautājumus par Radīšanu vairākiem draudzes locekļiem, un no tiem esmu saņēmis šādas atbildes.

KAMDĒL MŪSDIENĀS BŪTU JĀRUNĀ PAR RADĪŠANU?

Vitālijs Dokuka: Pēdējo laiku notikumi liecina, cik svarīgs ir cilvēces ceļa sākums. Ļaudīm šķitis, ka 20. gadsimts ar saviem kariem ir jau pagātnē, taču mēs redzam, ka ir piemirsusies izpratne par mūsu izcelsmi, kas nenovēršami noved pie iznīcināšanas procesa. 20. gadsimta necilvēcisko ideoloģiju – fašisma un komunisma – pamatā bija evolūcijas teorija. Tur ir rasu cīņa, šķiru cīņa, cīņa par pārsvaru. Šis pārsvars pār kaut ko nenožīmē neko citu kā visa pretimstāvošā novēršanu.

Kad cilvēks apzinās sevi radītu pēc Radītāja tēla un līdzības, tad viņš nes sevī potenciālu attīstīties un veidot ne tikai tehniskajā vai ekonomiskajā virzienā, bet arī garīgajā un morālajā. Viņš iekļaujas komunikācijā ar citiem,

sociālajās attiecībās, kur cilvēks apzinās savu vērtību neatkarīgi no materiālās vai sociālās izcelsmes. Apzināšanās, ka esam Dieva radība, palīdz saskatīt tuvākajā brālī (vai māsū), kas ir nācis (nākusi) no Viena Tēva.

Pieņemot radīšanas koncepciju, notiktu atgriešanās pie mūsu izcelsmes pamata, kas sniegtu spēcīgu impulsu tam, lai pārtrauktu iznīcināšanu, postīšanu un cilvēces materiālo vērtību izdeldēšanu. Tas dotu spēcīgu grūdienu vērtību veidošanai, rūpēm citam par citu un savstarpējai izpratnei kā individuāli, tā arī starpvalstu attiecībās un starp tautām.

KAMDĒL RADĪŠANAS STĀSTS IR TIK SVARĪGS TEOLOĢIJĀ?

Dāvis Trubeckojs: Teoloģija jeb zināšanas par Dievu sākas ar radīšanas stāstu. Tiesa, Jēzus Kristus ir Svēto Rakstu un līdz ar to visas teoloģijas centrā, taču ne velti Bībele iesākas ar vārdiem: “Iesākumā...” (1. Moz. 1:1)

Mūsu zināšanas par Dievu iesākas ar to, kā mēs interpretējam radīšanas stāstu. Tas noteiks, cik gatavi būsim saprast arī visas

pārējās Bībeles lappuses – vai nu ar nezināmā un nenoteiktā piegaršu, vai ar nešaubīgu pārliecību. Tas, vai noticēsim iesākumam, atspoguļos to, vai noticēsim arī turpinājumam un noslēgumam – “Jo ticībā mēs noprotam, ka pasaule ir radīta Dieva Vārda spēkā, ka no neredzamā celies redzamais.” (Ebr. 11:3)

Radīšanas stāsts mums atklāj Dievu kā Radītāju ar Viņam piemītošo autoritāti un spēku – “Un Dievs sacīja: “Lai top gaismā.” Un gaismā tapa.” (1. Moz. 1:3) Pirmo cilvēku radīšanas aprakstā atklājas mūsu izcelsme: “Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja.” (1. Moz. 1:27) Savukārt radīšanas procesā atklājas Radītāja mīlošais un kārtīgais raksturs, tāpat arī Viņa likums, kas tika dots radības laimīgas eksistences pamatam: “Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darījis, un redzi, tas bija ļoti labs.” (1. Moz. 1:31); “Un Dievs Tas Kungs pavēlēja cilvēkam, sacīdams: “No visiem dārza kokiem ēdams ēd, bet no laba un ļauna atzišanas koka tev nebūs ēst, jo tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi.”” (1. Moz. 2:16, 17)

Radīšanas stāsts noslēdzas ar Sabata iecelšanu, lai remdētu katra cilvēka slāpes pēc sava Radītāja pielūgsmes. Svarīgi piebilst, ka mūsu Dieva pielūgsmes pamats ir Viņa kā Radītāja statuss, un mīlestība,

Apzināšanās, ka esam Dieva radība, palīdz saskatīt tuvākajā brālī (vai māsū), kas ir nācis (nākusi) no Viena Tēva.

kura ierosina šo pielūgsmi, izriešas no Dieva rakstura jeb godības atskārsmes: “[...] pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.” (Atkl. 14:7b); “Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības.” (Jņ. 1:14)

Bībele iesākas ar Ēdeni un noslēdzas ar atjaunoto Ēdeni – Dieva sākotnējo ideālu cilvēces ģimenei, uz kuru jau kopš iesākuma Dievs mūs soli pa solim ved atpakaļ. “Es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmā debess un pirmā zeme bija zudusi, un jūras vairs nav. Un es redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzalemi, nokāpjām no debesīm no Dieva, sagatavotu kā savam vīram greznotu līgavu. Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: “Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem. Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis.”” (Atkl. 21:1–4)

Zināšanas par Dievu sākas ar radīšanas stāstu, jo tas atklāj, Kurš mums ir jāiepazīst, kāpēc tas jādara un kādā veidā tas iespējams. Tā ir augsta priekštiesība, ka Dievs mums pats ir saglabājis un devis Bībeli, lai mēs varētu Viņu iepazīt un tādējādi iegūt mūžīgo dzīvību! “Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu.” (Jņ. 17:3)

CIK SVARĪGS IR RADĪŠANAS STĀSTS MŪZIKĀ?

Mārtiņš Subatovičs: Kristus radīšanas darbu raksturo nevis “lielais sprādziens” vai kādi citi tehniski trokšņi, bet gan mūzika. Vaicājot par mūsu planētas radīšanu, Ījabs sniedz inspirētu liecību par Zemes tapšanu: “Tekš kā iegremdēti tās [Zemes] pamatbalsti, vai kas ir līcis tās stūra akmeni, kad visas rīta zvaigznes kopā dziedāja un visi Dieva dēli gavilēja?” (Īj. 38:7)

Zvaigznes Svētajos Rakstos ir eņģeļi, un Dieva dēli ir citas radītas būtnes, kas apdzīvo plašo Universu.

Elenas Vaitas darbos minētas trīs reizes, kad eņģeļi gavilē jeb skaļi sauc no prieka. Vispirms pie Zemes radīšanas, tad pestīšanas notikumos un noslēgumā – pie Zemes atjaunošanas. Un katra nākamā slavas dziesma kļūst spēcīgāka par iepriekšējo. “Kristus eņģeļiem apgalvoja, ka ar Savu nāvi Viņš daudzus atpirks un iznīcinās to, kam nāves vara. Tad Debesis piepildīja neizsakāms prieks. Ar vēl dziļāku liksmību nekā pie jauna radīšanas darba rīta zvaigznes kopā priekā dziedāja un visi Dieva dēli gavilēja.” (“Sentēvi un pravieši”, 48. lpp. latviešu izdevumā) Taču visaugstāko pakāpi šī slavas dziesma sasniegs pestīšanas darba noslēgumā, kad viss tiks atjaunots. Dieva Vārdā tas izteikts šādi: “Tad es dzirdēju balsi,

Dieva pielūgsmes pamats ir Viņa kā Radītāja statuss, un mīlestība, kura ierosina šo pielūgsmi, izriešas no Dieva rakstura jeb godības atskārsmes.

tā bija kā liela ļaužu pulka kliegšana, kā lielu ūdeņu krākšana un kā stipra pērķona rūkšana, kas teica: “Alelujā! Jo ir sācis valdīt Kungs, mūsu Dievs, Visuvaldītājs.”” (Atkl. 19:6)

“[...] visas rīta zvaigznes kopā dziedāja un visi Dieva dēli gavilēja [...]” (Īj. 38:7) Kristus radīšanas darbs bija tik godības pilns un iespaidīgs, ka eņģeļi, tajā raugoties, nespēja klusēt. Viņiem nebija pavēlēts dziedāt. Bet viņi citādāk nevarēja. Debesis piepildīja vēl nedzirdēta slavas dziesma.

Svētajos Rakstos ir sacīts, ka VISAS rīta zvaigznes un VISI Dieva dēli dziedāja. Nebija neviena, kurš stāvētu malā. Vai spējat aptvert? Šajā dziesmā vienotās viss radītais Universs, miljardiem balsu un priekā kvēlojošu siržu. Iespējams, tā bija pēdējā reize, kad kopā dziedāja visi.

Debesīs ienāca grēks, un sātans “noslaucīja trešo daļu zvaigžņu no debesīm un nometa tās uz zemi”. Trešā daļa eņģeļu vairs nekad nepievienojās kopīgajai slavas dziesmai, bet kļuva par cēloni zemes

bērnu nopūtām, vaidiem un raudu dziesmām.

Daudzi komponisti ir centušies radīšanas brīnumu izpaust mūzikā. Pazīstamākais mēģinājums ir Jozefa Haidna oratorija “Pasaules radīšana”. Lai gan šiem opusiem ir nozīmīga vieta pasaules mūzikas vēsturē, tie nobāl Dieva Vārda skaidrās liecības priekšā. Mums nav pieejams šīs slavas dziesmas nošu raksts, taču priekšstatu par šīs pielūgsmes apmēriem varam gūt no slavas dziesmas, kas tika dziedāta Atkl. 5:11–13: “Tad es redzēju un dzirdēju kā daudzu eņģeļu balsi visapkārt goda krēslam, dzīvām būtnēm un vecajiem, viņu skaits bija miriādu miriādes un tūkstošu tūkstoši, kas sauca skaņā balsi: “Cienīgs ir tas Jērs, kas tapa nokauts, ņemt spēku, bagātību,

gudrību, stiprumu, godu, slavu un pateicību!” Un es dzirdēju visu radību Debesīs, virs zemes, apakš zemes, jūrā un visus, kas tur ir, sakām: “Tam, kas sēd goda krēslā, un tam Jēram lai ir pateicība, gods, slava un vara mūžu mūžos.””

Par līdzīgu slavas ainu Elena Vaita raksta: “Atskan uzvaras dziesmas, saplūzdamas ar eņģeļu mūzikas instrumentu pavadījumu, līdz visas Debesis, šķiet, viļņojas no gavilēm un liksmības.” (“Laikmetu ilgas”, 697. lpp. latviešu izdevumā)

KĀDU VIETU RADĪŠANAS STĀSTS IEŅEM IZGLĪTĪBĀ UN AUDZINĀŠANĀ?

Inga Šļakota: “Mīlestība – radīšanas un atpestīšanas pamats – ir arī patiesas audzināšanas pamats,” norāda Elena Vaita grāmatā “Audzināšana” (org. 16. lpp). Radīšana, glābšana, raksturs un

izglītība ir ļoti saistīti: radīšanas un glābšanas pamats ir mīlestība, un, lai raksturs un izglītība būtu par svētību, tiem neder cits pamats.

Citādi ir, ja mūsu izcelšanos skaidro nevis ar radīšanas stāstu, bet gan makro evolūcijas procesiem, kuros mīlestībai nav pilnīgi nekādas vietas, tā ir vājums, un vājums neizdzīvo. Kāpēc tad mīlēt, ja attīstība iespējama tikai savtīgā sāncensībā, domājot vien par sevi? Diemžēl izglītības sistēma, kādā mēs dzīvojam šeit un šobrīd, ne tikai māca evolucionāru izcelsmi, bet arī motivē uz šo sāncensību, dažādi norādot, cik svarīgi ir būt labākam par citiem. Tomēr saskaņā ar dievišķajiem principiem tas neved uz attīstību, bet degradāciju. Uz attīstību ved tikai mīlestība. Mums grūti tam līdz kaulam noticēt, jo esam tik ļoti pieradināti pie sacensības.

Tikpat būtisks aspekts ir zināšanu iespējamības pamatojums. Ja viss ir radies caur nejaušībām, tad – kāds iemesls pētīt kopsakarības vai vispār cerēt, ka tās ir atrodamas? Tikai tad, ja pasaule, ar kuras dažādo aspektu pētniecību izglītība nodarbojas, ir ģeniāla saprāta gudri iekārtota, to vispār ir pamats izzināt. Arī to jau minētajā grāmatā norāda E. Vaits, piemēram, rakstot: “Kāda pētīšanas nozare mēs arī nenodotos ar sirsnīgu vēlēšanos nākt pie patiesības, mēs nākam sakarā ar neredzamo, visspēcīgo Garu, kas darbojas visā un caur visu. Cilvēka prāts tiek vadīts sakarā ar Dieva prātu, galīgais ar bezgalīgo. Šādas satiksmes ietekme uz miesu, garu un dvēseli ir nenovērtējama.”

Ja uz grīdas nokristu skrūvīšu un mehānismu kārbīņa, visam saturam izbirstot, šo nejaušo salikumu gan varētu pētīt kā laikmetīgu mākslas darbu (kuram gan nav mākslinieka), taču ne – kā zinātni. Tikai tad, ja skrūvītes un mehānismus kāds izcili saprātīgs meistars sakārtos jaunā *gadžetā*, to datorikas pulciņā steigsies pētīt aizrautīgākie tehnoloģiju mīļi. Tikai tad pētīt būs jēga.

Radīšanas stāsta vieta mūsu izglītībā ir milzīga, neaizstājama, bez tā izglītība var kļūt degradējoša un pat smieklīga, bezjēdzīga (kā ne velti daudziem skolā tā tieši tāda šķiet).

KO RADĪŠANAS STĀSTS LIECINA PAR JĒZU KRISTU?

Gustavs Latgalis: Pārdomājot mūsu Dieva apbrīnojamo spēku un atceroties Viņa mīlestību pret kritušo cilvēku, mēs redzam, ka visa Universa mūžīgais Dievs – Elohim¹, kurš radīja visas lietas ar Savas mutes elpu (Ps. 33:6, 9), lika zvaigznes to vietā (Ps. 8:3), “jūrai lika robežas, ka ūdeņi neplūstu pār viņas malām” (Sak. v. 8:29)² un nostiprināja kalnus Savā spēkā (Ps. 65:7), teica: “Raugi, es nāku, grāmatā par mani ir rakstīts.” (Ebr. 10:7)³ Dievs noliecās un pazemojās, un teica: “Par to cilvēku, ko Es veidoju no zemes pišļiem, par to cilvēku Es kļūšu. Bet Es pazemošos vēl tālāk un kļūšu par kalpu, par vizemāko no cilvēkiem, lai spētu aizsniegt vizemāko no cilvēkiem.” (Filip. 2:7⁴; 2. Kor. 8:9⁵) Tāda ir Dieva mīlestības sirds!

“Caur ticību mēs saprotam, ka pasaules tika radītas ar Dieva vārdu, tā ka redzamās lietas netika radītas no lietām, kas parādās.” (Ebr. 11:3)⁶ Vai mēs šodien neesam tikpat lielā vajadzībā pēc ticības Dieva radīšanai kā glābšanai? Vai varam teikt, ka cilvēkiem ir pareizs priekšstats par Dieva raksturu? Ja radīšana un glābšana ir tik cieši saistītas, kā mēs to redzējām, vai nevarētu būt, ka tas pats spēks, kas visu ir radījis un uztur, ir tas pats spēks, kurš vienīgais spēj atjaunot cilvēku Dieva līdzībā? Un vai tad šī nav mūsu lielākā vajadzība?

Kēniņš Dāvids, Svētā Gara kustināts, teica: “Nāciet, [...] locīsim ceļus Tā Kunga, sava Radītāja, priekšā!”, jo “Viņš ir tas, kas mūs ir radījis, un mēs esam Viņa; Mēs esam Viņa ļaudis un Viņa ganību avis.” (Ps. 95:6, 7, Ps. 100:4)⁷

¹ Dieva vārds 1. Moz. 1:28

² LG8 – Glikas tulk. <https://www.bible.com/lv/bible/2406/PRO.8.LG8>

³ <https://www.bible.com/lv/bible/1669/HEB.10.LTV1965>

⁴ “[...] Sevi iztukšoja, pieņemdamas kalpa veidu, tapdamas cilvēkiem līdzīgs [...]”

⁵ “Jo jūs zināt mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka Viņš, bagāts būdams, ir tapis nabags jūsu dēļ, lai Viņa nabadzība kļūtu jums par bagātību.”

⁶ Autors tulkots no *King James Bible* angļu teksta.

⁷ Autors tulkots no *King James Bible* angļu teksta.

KO RADĪŠANAS STĀSTS LIECINA PAR KRISTUS OTRO ATNĀKŠANU?

Andris Pešelis: Radīšanas stāstā nav neviena vārda par Kristus Otro atnākšanu. Tas paskaidro tikai visu lietu iesākumu. Taču, kā tas ir no dzīves pieredzes, – kur ir iesākums, tur būs arī noslēgums! Iesāktā dziesma kādreiz noslēdzas, iesāktais mielasts kādreiz noslēdzas, iesāktam ceļojumam pienāk noslēgums. Radīšanas stāsts paredz, ka iesāktais stāsts kādreiz arī noslēgsies.

Ievērojiet, ka Bībelē 1. Mozus grāmatas 1. un 2. nodaļa ļoti līdzinās Bībeles noslēgumā esošās Atklāsmes grāmatas pēdējām divām – 21. un 22. nodaļai! Bībeles stāsts iesākas vidē bez grēka, un tas arī noslēdzas vidē pēc lielās cīņas noslēguma. 1. Moz. 1. un 2. nodaļā ir dārzs, bet Atklāsmes 21. un 22. nodaļā ir jaunā pilsēta. Bībeles iesākumā ir dzīvības koks, arī tās noslēgumā atkal ir dzīvības koks. Bībeles iesākumā cilvēki nepazīna grēku un komunicēja ar Dievu tieši, nepastarpināti, arī Bībeles noslēgumā Dieva bērni ir brīvi no grēka (“nevainīgi” Atkl. 14:4) un uzlūko Dieva vaigu tieši. Bībeles iesākumā Dievs Saviem bērniem deva atdusas dienu, tā arī visa noslēgumā Dieva ļaudīm ir atdusa Kungā.

Radīšanas stāsts, neraugoties uz visu turpmāko, liecina, ka katram sākumam seko arī noslēgums un ka būs atkal kaut kas jauns. Šī pasaule paiet, un tās vietā nāk Debesu valstība ar Jauno Zemi. Tā nav tālu no mums. Jau tagad Dieva bērni savā Kungā var atrasties “Debesu vietās” (Ef. 2:6).

Radīšanas stāsts ir par cilvēces ceļa iesākumu. Cilvēcei savs ceļš ir jānostaigā līdz galam.

Tas iesākās Ēdenē, un tas noslēdzas Jaunajā Jeruzalemē. Svarīgi pa ceļam neapmaldīties un nepazust.

Dievs ir Radītājs un arī visu lietu Noslēdzējs un Atjaunotājs. Viņam lai uzticamies!

DABĪGIE

ĀRSTNIECĪBAS LĪDZEKĻI

Mūsu žurnāla decembra numurā varējāt lasīt rakstu “Dieva veselības likumi mums pašiem par labu”. Šajā rakstā, turpinot iesāktu tēmu, sniegti vairāki praktiski ieteikumi. Tā būs tikai saujiņa no Dieva brīnišķīgi radītajiem augiem – līdzekļiem, kas gan man, gan manai ģimenei ir palīdzējuši, “kalpojuši” slimības gadījumā. “Tu liec augt [...] dažādiem augiem cilvēku vajadzībām.” (Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā: “kalpošanai cilvēkiem”) (Ps. 104:14)

INGVERA KOMPRESĒ

Ingvera komprese lieliski atvieglo locītavu sāpes – īpaši artrīta gadījumā. Ingvers it kā “izvelk” iekaisuma sāpes no iekšienes uz ādu, tādējādi atvieglojot sāpes. Atvieglo arī muguras sāpes, jo bieži vien muguras muskuļi ir saspringti un sāpju dēļ nevar atslābt, tādēļ karstums, ko rada ingvera komprese, palīdz muskuļiem atslābt.

Piezīme: komprese jāgatavo tik liela un tādā formā kā sāpīgā vieta. Piemēram, ja tā ir pirksta locītava, pietiks ar nelielu salvetes gabaliņu. Ja gūžas – salveti/ auduma gabaliņu jāsaloka garenī, lai tas pieskartos visā gūžas vietā.

Nepieciešamais komprese:

Ingvers

Rīve

Auduma gabals vajadzīgajā izmērā (der arī salвете/ papīra dvielis)
Pārtikas plēve

Pagatavošana:

Izklāj pārtikas plēvi, pēc tam uz tās izklāj auduma gabalu vai salveti tā, lai pārtikas plēve būtu ~ 2 cm lielākā laukumā par salveti.

Paņem ingveru, nomizo (var atstāt arī nemizotu), tad uz rīves (labāk uz smalkākās) sarīvē tā, lai masa birst uz salvetes/ auduma gabaliņa.

Salveti vai auduma gabalu aizloka ciet, sarīvēto ingveru it kā iepakojot no visām pusēm.

Sapakoto kvadrātu pagriež otrādi,

lai tā puse, kurā ir viens slānis ar salveti/ audumu būtu uz ārpusi.

Kompresi liek uz sāpīgās vietas, lai ādai pieskaras kompreses daļa ar vienu slāni, un pāri liek pārtikas plēves kārtu.

Atstāj tik ilgi, līdz sajūt karstumu, un uz tik ilgu laiku, lai nebūtu nepatīkami. Ja sajūta ir laba, var atstāt pat uz visu nakti, bet pietiekami būs pat ar 30 minūtēm.

SĪPOLI/ ĶĪPLOKI UZ KĀJĀM

Sīpolus un ķiplokus ģimenē izmantojam bērnu slimības gadījumos – klepus, iesnu, temperatūras slimīšanā. Ķiploks uz pēdīnām var būt arī dienas laikā – uzliekot to pie pēdām, pa virsu uzvelkot zeķes un kurpes, bērniņš ar katru soli “izspiež” kādu ķiploka suliņu, tādējādi tas viss caur ādu nonāk organismā. Savukārt organisms pats aizvada uz to vietu, kur tas visvairāk nepieciešams – iekaisuma u. c. vietās.

Redzot, kā tiek atvieglota bērnu slimība – tā kļūst īsāka un vieglāka –, arī paši to izmēģinājam, un tas patiešām līdzīgi atvieglojis slimības gaitu arī mums.

Nepieciešams:

Sīpols/ ķiploks

Nazis

Salвете/ papīra dvielis/

auduma drāna

Zeķes

Pagatavošana:

Sīpolu sagriež šķēlēs vai mazos kubiciņos. Ja lieto ķiploku, daiviņu sagriež ripiņās.

Saloka salveti/ papīra dvielī tādā izmērā kā kājas (bērniņam – mazāku, pieaugušajiem – lielāku) un izklāj sīpolus/ ķiplokus pa salveti.

Ja lieto sīpolu, liek salveti ar sagrieztu sīpolu pie pēdām tā, lai sīpols pieskaras pēdas ādai. Ja ķiploku – salвете jāaizloka ciet, lai ķiploks nepieskaras ādai, bet starp to un ādu būtu viens salvetes/ auduma slānis.

Uzvelk pa virsu zeķes, lai sīpoli/ ķiploki labi turētos klāt. Atstāj uz nakti.

ŪDENS IZMANTOŠANA: KARSTA-AUKSTA ŪDENS KONTRASTI + LEDUS

Karsta un auksta ūdens kontrasti ir brīnišķīgs atvieglojums dažādās situācijās – sāpju mazināšanai, arī imunitātes stiprināšanai kopumā. “Jo miesas dzīvība mīt asinīs.” (3. Mozus 17:11, Karaļa Džeimsa Bībeles tulk.) Tādēļ, paātrinot asinsriti, paātrinās arī atlabšana: veselībai un dzīvībai nepieciešamie elementi ātrāk nokļūst slimajā vietā.

Daži veidi, kā izmantot karsts- auksts kontrastus:

Dr. Nils Nedlijs video “Labākā aizsardzība pret koronavīrusu” iesaka katru dušu noslēgt ar 30 sekundēm auksta ūdens visas imunitātes stiprināšanai. Iesākumā mums bija grūti pierast, bet pēcāk vairs negribas bez tā, jo sajūta pēc tam ir ļoti svaiga.

Sāpīgo vietu mērcēt karstā/ aukstā ūdenī. Ieliet kādā traukā tik siltu ūdeni, cik sāpīgā vieta var izturēt, un citā traukā ieliet aukstu ūdeni, var pievienot arī ledu. Tad svarīgs ir laiks, cik ilgi veidot kontrastus, – tas ir 3 minūtes karstā ūdenī, pēc tam 30 sekundes aukstā ūdenī. Šī procedūra jāatkārto 3 reizes, vienmēr noslēdzot ar auksto ūdeni.

Ja vietu nevar iemērcēt ūdens traukos, kontrastus var gūt ar dvieļiem – divi iemērc karstā ūdenī, turot to aiz abiem galiem (tos ūdenī neiemērc) un pēc tam izgriežot lieko šķidrumu. Tur karsto divi uz vēlamās vietas 3 minūtes. Tad to pašu atkārto ar auksto ūdeni, turot divi pie miesas 30 sekundes.

Esmu mēģinājusi alerģijas gadījumā dvieļus likt uz deguna, pēc šīs procedūras 10 minūtēm deguna tecēšana apstājas, it kā nomierinājas uz kādu laiku, tādējādi sniedzot atvieglojumu.

Vēl viens veids, kā veikt auksts-karsts kontrastu, ir duša, ar dušas klausuli tecinot ūdeni uz vēlamās vietas, piemēram, gūžas, pleca u. c. vietām, kuras ūdenī mērc ir grūti. Ja nav iespējas visas 3 minūtes un 30 sekundes, der arī 1 minūte karsts, 30 sekundes auksts.

Pie ūdens izmantošanas vēl vēlos pieminēt ledu. To mēs visi visbiežāk lietojam, kad ir kādi sasitumi, lai neveidotos zilums, kā arī mazinātos sāpes. Taču vēl tas noder niezes mazināšanai, piemēram, pēc odu kodumiem. Bērniem vasarā tas jau bija teiciens: “Mammīt, man vajag ledu!” Turēt klāt, protams, nevajadzētu ilgāk par to brīdi, kad sāk rasties sāpīga sajūta, bet pielikt vajag tik ilgi, cik var izturēt. Tad jāpārbauda, vai nieze ir zudusi, ja ne, tad pieliek atkārtoti un tā turpina tik ilgi, līdz nieze pavisam beigusies. Šādā pašā veidā ledu var likt vietā, kur jūtams, ka drīz izveidosies herpes vīrusa izsitums – ledu pieliekot klāt, nereti tā var apstādināt pumpas izveidošanos.

RĪCINĒĻAS KOMPRESĒ

Rīcinēļas komprese it kā “iespiežas cauri ādai” un palīdz sašķelt sakrājušos “sastrēgumus”, arī iekaisuma gadījumā sniedzot atvieglojošu sajūtu. Mēģinājam to pie locītavu sāpju atvieglošanas – vienu nakti ar ingvera kompresi, otru – ar rīcinēļas. Tāpat tā noder kā palīgs gremošanas sistēmas traucējumos (caureja, aizcietējumi).

Nepieciešamais komprese:

Rīcinēļa (angliski *castor oil*)

Auduma drāna

Pārtikas plēve

Pagatavošana:

Sagatavo kompresi līdzīgi kā ingvera kompresi – apakšā izklāj pārtikas plēvi, pa virsu uzliek auduma drānu tā, lai plēve visās malās būtu lielāka par auduma drānu.

Uz auduma gabaliņa pilina eļļu, līdz audums ar to sasūcies.

Liek kompresi uz sāpošās vietas, apklāj ar pārtikas plēvi, iespējams, aptin arī ar kādu audumu/ šalli, lai pasargātu no eļļas traipiem. Atstāj uz nakti.

Kompresi var lietot vairākas reizes atkārtoti, galvenais – pilināt eļļu, lai auduma drāna būtu kārtīgi sasūkusies ar to.

DABĪGAIS PRET-SAAUKSTĒŠANĀS DZĒRIENS

Šo dzērienu esam izmēģinājuši vairākkārtīgi un, ja slimību “noķer” pašā sākumā un uzreiz dzer šo dzērienu, bieži nākamajā rītā esam pamodušies bez jebkādiem simptomiem. Šo dzērienu var pagatavot no tā, kas tajā brīdī ir pieejams, kādas no sastāvdaļām var nepievienot, kā arī procesu var atvieglot, visu pagatavojot vienā krūzē un (bez izliešanas caur sietu un atšķaidīšanas) izdzertot uzreiz. Arī sastāvdaļu daudzumi ir relatīvi – lai katrs gatavo tik stipru, cik var panest.

Sastāvdaļas:

- ķiploku daiviņas (var saspīst)
 - 1 tējkarote kurkumas
 - 1 tējkarote rīvēta ingvera (vai ingvera pulvera)
 - sula no 1 citrona
 - 1 eikalipta eļļas piliens (var arī nebūt)
 - 1 tējkarote medus
 - Kajennas pipari (līdz 1 tējkarotei)
- ### Pagatavošana:
- 1) Visu saliek katliņā/ tējas krūzē
 - 2) Pārlej ar 1/2 krūzi verdoša ūdens un ļauj ievilkties 10–15 min.
 - 3) Izkaš caur sietu kādā burkā/ krūzē, izspiež visas sastāvdaļas, cenšoties izspiest pēc iespējas vairāk šķidruma. Saglabā šķidrumu ledusskapī.

- Lieto gatavo šķidrumu 1/4 vai 1/3 glāzes un atšķaida ar 1/2 glāzi verdoša ūdens. Deva ir 3–4 reizes dienā, vislabāk visu izdzert vienas dienas laikā. Ja esat jutīgs pret asu, sāciet ar mazāku Kajennas piparu devu.

Ja jums radušies kādi jautājumi vai komentāri par rakstīto, priecāšos par jūsu ziņu uz emilija.trubeckaja@gmail.com!

Lai turpinām Dievam atļaut mūs dziedināt visā pilnībā: “Dziedini mani, ak, Kungs, tad es būšu izdziedināts; palīdzi man, tad ir palīdzēts! Jo Tu esi mana slava.” (Jer. 17:14)

Rakstā pieminētie video resursi:

Dr. Nila Nedlija video latviešu valodā: <https://www.youtube.com/watch?v=8oAULbhrf00>

Ingvera komprese angļu valodā: https://youtu.be/41HYBvVIgU?si=i3l8oVw_tWT8vjmc

Sipoli uz kājām angļu valodā: <https://youtu.be/uoMfT2pHFcc?si=K2EfIPiR6dhPSva5>

Rīcinēļas komprese angļu valodā: <https://youtu.be/S14bnK3y2KM?si=ocGcR-QY6tgwAJUR>

Rakstā pieminētie video resursi:

TEJU NEPĀRVARAMA PIEVILŠANA

Stīvens Bors (Stephen Bohr) – mācītājs, misionārs, evaņģēlists

(Nobeigums. Sākums AV oktobra, novembra un decembra numurā)

Ir laiks atvērt Bībeli un izlasīt, lai saprastu, kas notiek tagad un kas notiks nākotnē. Pretējā gadījumā mēs nespēsim pastāvēt viltotās Otrās atnākšanas priekšā, kas sagaida visu pasauli. Tas ir pilnīgi noteikti. Tieši tāpēc Elena Vaita raksta: “Ši viltus Kristus mācība nesaskanēs ar Svētajiem Rakstiem. Viņš svētību pasludinās zvēra un tā tēla pielūdzējiem, tieši tai cilvēku šķirai, par kuru Bībele saka, ka tā saņems Dieva neatšķaidītās dusmas.” (E. Vaita “Lielā cīņa”, 626. lpp.) Kā redzat, vispirms šī mācība neiztur pārbaudi ar Rakstiem, jo tā apgalvo, ka Dievs svētī tos, kuri sabata vietā svētī svētdienu, šī mācība ir melīga. Bet lasīsim tālāk:

“Tomēr sātānam nebūs atļauts viltot Kristus atnākšanas veidu.” Citiem vārdiem – Kristus atnākšanas veids ir neatkārtojams. “Pestītājs savus ļaudis ir brīdinājis par krāpšanu un jau iepriekš skaidri pateicis, kā notiks Viņa otrā atnākšana. [...] Šo nākšanu nav iespējams viltot. Tā būs visiem zināma, jo to redzēs visa pasaule.”

Jūs teiksiet: “Tad jau mēs nevarēsim kļūdīties! Tiklīdz kā šī antikrista kājas pieskarsies zemei, es zināšu, ka tas nav Kristus.” Taču viena lieta ir ar prātu pieņemtas zināšanas un atbildes, pavisam cita – sirsnīgas attiecības. Autore turpina: “Tikai tie, kas būs cītīgi pētījuši Rakstus un pieņēmuši patiesības mīlestību, būs pasargāti no lielā pievilšanas spēka, kas savaldzinās visu pasauli. Ar Bībeles liecību viņi atklās maskējušos viltniekus. Pārbaudes laiks nāks

pār visiem. Kārdināšanu izsauktajā sijāšanā atklāsies īstie kristieši.” (Turpat, tulkots no lekcijā citētā teksta)

Tulīt izskanēs ļoti svarīgs teikums, īpaši svarīgs tas ir adventistiem. Viņa raksta: “Vai Dieva ļaudis tagad ir tik stipri nopamatoti Kunga vārdā, ka nepaļausies savu izjūtu balsij? Vai viņi tādā krīzē pieķersies Bībelei un vienīgi Bībelei? Sātans, ja vien spēs, centīsies aizkavēt viņu gatavošanos, lai pastāvētu šajā dienā. Viņš lietas kārtos tā, ka Dieva bērniem tiks likti dažādi šķēršļi, radītas grūtības ar laicīgo mantu un uzliktas smagas un nogurdinošas nastas, lai viņu sirdi nomāktu šīs dzīves rūpes un pārbaudījumu diena tos pārsteigtu kā zaglis.” (Turpat, 626., 627. lpp.)

Redziet, pat mūsu ikdienas nodarbes var kļūt par šķērslī mūsu garīgajām attiecībām ar Jēzu. Šorīt mūsu sabatskolas klasē runājam par to, ka dažas lietas, kuras pašas par sevi nemaz nav tik sliktas, pārņemot visu mūsu uzmanību un laiku, novērš mūs no lūgšanas, no Dieva Vārda izpēti, no liecināšanas citiem par Kristu. Tādējādi pat labas nodarbes var kļūt postošas mūsu garīgajai dzīvei. Sadzīves rūpes var pārņemt visu mūsu dzīvi un uzmanību.

Jautājums paliek: “Vai mums ir svarīgi uzzināt, kādā veidā Jēzus atgriezīsies uz šo zemi?”

Jūsu sirdis lai neizbīstas! Ticiet Dievam un ticiet Man! Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai Es jums tad būtu teicis: Es noeimu jums vietu sataisīt? Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es nāksu atkal un ņemšu jūs pie Sevis, lai tur, kur Es esmu, būtu arī jūs.” (Jņ. 14:1-3)

Mūsu lekcijai tuvojoties noslēgumam, ļaujiet man līdzdalīt jums vairākas rakstvietas, kuras skaidri atklāj Jēzus otrās atnākšanas veidu!

Pirmais no šiem tekstiem ir ļoti labi zināms, mēs to varam pat citēt no galvas.

“Jūsu sirdis lai neizbīstas! Ticiet Dievam un ticiet Man! Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai Es jums tad būtu teicis: Es noeimu jums vietu sataisīt? Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es nāksu atkal un ņemšu jūs pie Sevis, lai tur, kur Es esmu, būtu arī jūs.” (Jņ. 14:1–3)

Kurp Jēzus devās, lai sagatavotu mums mājokļus? Uz Sava Tēva namu. Kur atrodas šis Tēva nams? Debesīs. Vai Jēzus teica, ka Viņš atnāks un paliks pie mums? Nē, Viņš nāks, lai ņemtu mūs pie Sevis, lai tur, kur ir Jēzus, būtu arī mēs, tas ir – Tēva namā, Debesīs.

Mums jāamācās dzīvot pēc principa: “Stāv rakstīts!” Lai pēc šī principa dzīvotu, mums jālasa un jāstudē Bībele tā, lai padarītu Dieva Vārdu par daļu no mūsu pašu dvēseles.

Arī nākamais teksts mums ir zināms, bet vai nav būtiski to atkal un atkal atsvaidzināt atmiņā? Šis teksts ir tā vērts, lai mēs to iegaumētu.

“To sacījis, Viņš, tiem redzot, tika pacelts, un padebess Viņu uzņēma prom no viņu acīm. Kad tie, Viņam aizejot, cieši skatījās uz debesīm, lūk, pie tiem stāvēja divi vīri baltās drēbēs. Tie sacīja: “Galilieši, ko jūs stāvat, skatīdamies uz debesīm? Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam.”” (Ap. d. 1:9–11)

Vai Jēzus grasās atgriezties tādā pašā veidā, kādā tika pacelts debesīs? Jā. Vai mācekļi varēja redzēt, kā Viņš tika pacelts debesīs? Jā. Bet kā tad lai mēs izturamies pret mācību par neredzamu Kristus atnākšanu? Kā lai izturamies pret mācību par slepeno paraušanu, saskaņā ar kuru cilvēki

piepeši pazudīs, jo Jēzus atnāks viņiem pakaļ slepeni? Turpretī Raksti saka, ka tad, kad Jēzus atnāks, Viņš būs redzams tieši tādā pašā veidā, kā bija redzams, uz debesīm aizejot.

“Ja tad kas jums sacīs: redzi, še ir Kristus vai tur, – tad neticiet. Jo uzstāsies viltus kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja iespējams, arī izredzētos.” Tas nav nepiespējami, lūk, kāpēc šī pievilšana nosaukta par teju nepārvaramu! Lasīsim tālāk! **“Redzi, Es jums to esmu teicis jau iepriekš. Tāpēc, kad tie jums sacīs: redzi, Viņš ir tuksnesī, – tad neizeita ārā; redzi, Viņš ir kambaros, – tad neticiet. Jo, kā zibens izšaujas no rīta puses un atspīd līdz vakara pusei, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.” (Mt. 24:23–27)** Šī atnākšana būs tikpat skaidra un redzama kā zibens šautra, kas izgaismo debesis.

Mt. 24:31 par Jēzus godpilno atnākšanu teikti šādi vārdi: **“Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sakrās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.”** Kāpēc Jēzus izsūtīs eņģeļus? Ja Viņš izsūta eņģeļus, tad pats atrodas diezgan tālu no zemes, vai ne? Tātad Viņš izsūta Savus eņģeļus, lai tie savāktu, sapulcētu izredzētos. Ko, jūsprāt, eņģeļi grasās ar šiem cilvēkiem darīt? Vai neesat lasījuši, ka viņi tiks pacelti gaisā padebešos (citos tulk. – mākoņos) pretī Tam Kungam? Kas gan tie ir par padebešiem jeb mākoņiem? Ja viņi tiks pacelti uz padebešiem, tas nozīmē, ka šie padebeši nolaidīsies viņiem pakaļ, lai uzņemtu viņus un paceltu augšā pie Jēzus.

“Redzi, Viņš nāk uz padebešiem; Viņu redzēs katra acs un tie, kas Viņu dūruši; par Viņu vaimanās visas zemes ciltis. Jā! Āmen!” (Atkl. 1:7) Vai te teikts, ka Viņu redzēs

gandrīz katra acs? Nē, te teikts, ka viņu redzēs katra acs, visu acis.

Protams, izlasīsim arī brīnišķīgos pantus no 1. vēstules tesalonīkiešiem. Apustulis Pāvils raksta: **“To mēs jums sakām, balstoties uz mūsu Kunga vārdu: mēs, kas līdz mūsu Kunga atnākšanai paliksim dzīvi, ne ar ko nebūsim priekšā tiem, kas aizmiguši. Pats Kungs nāks no debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši. Pēc tam mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, kopā ar viņiem tiksīm aizrauti gaisā padebešos, pretim Tam Kungam. Tā mēs būsim kopā ar To Kungu vienumēr.” (1. Tes. 4:15–17)**

Vai Atklāsmes grāmatas 20. nodaļā esat lasījuši, ka pēc tūkstošgades beigām netaisnie aplenks pilsētu, kurā atradīsies svētie? Šī pilsēta nonāks no Debesīm tūkstošgades beigās, tāpēc svētie būs tajā iekšā. Kur gan šī pilsēta atradās tūkstoš gadus? Debesīs!

Sātans gatavo kristīgo pasauli, lai tā pieņemtu šo viltīgo pievilšanu. To viņš dara, izmantojot mācību par dvēseles nemirstību. Cilvēkiem nevajadzēs pielikt lielas pūles, lai pieņemtu viltus Kristu, ja viņi būs radināti vadīties pēc savām jūtām, sajūtām un emocijām. Bet tieši šādi šodien dzīvo kristiešu lielākā daļa – no vienām emocijām līdz otrām, bet nepavisam ne pēc principa “Tā saka Tas Kungs”. Tādēļ pieļauju, ka reiz, ja Jānis Pāvils II vai viņa gars parādīsies dažādās mūsu planētas vietās, lielākā daļa kristiešu viņam noticēs. To es spiežu pēc tā, kā notika viņa bēres. Ja, piemēram, jaunava Marija parādīsies ļaudīm, kristīgā pasaule teiks: “Tai jābūt Marijai!” Bet lieta tāda, ka Bībele mums skaidri atklāj – mirušie nezina neko. Bībele skaidri atklāj, kā tieši Jēzus atgriezīsies uz šo zemi. Gluži vienkārši ir jādzīvo no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes. Mums jāamācās dzīvot pēc principa: “Stāv rakstīts!” Lai pēc šī principa dzīvotu, mums jālasa un jāstudē Bībele tā, lai padarītu Dieva Vārdu par daļu no mūsu pašu dvēseles.

(Tulkoja Anitra Roze)

GARA DĀVANU NOTEIKŠANA

Elvīra Grakoviča,
AV Jauniešu lappusītes
veidotāja

Pēc katra definējuma sniedziet vērtējumu, atzīmējot 1, 2, 3, 4 vai 5! Jums jāatbild tā, kā jūtat – cik lielā mērā konkrētais definējums atbilst jums vai apraksta jūsu dzīvi. “1” nozīmē, ka jums ir maz kopēja ar noteikto definējumu. “5” nozīmē, ka šis definējums ļoti precīzi atbilst jums. Cipari 2, 3, 4 norāda atbilstības pakāpi starp diviem minētajiem galējiem lielumiem. Jūsu vērtējumam ir jāatbilst šodienas realitātei, nevis tam, ko cerat sasniegt nākotnē. Esiet pilnīgi godīgi attiecībā uz sevi!

1. Es jūtu piepildījumu un apmierinājumu, ja varu palīdzēt Dieva lietai.
2. Es izjūtu, ka savas mājas atvēršana un maltīšu pagatavošana viesiem ir mana īstā kalpošana.
3. Viena no manām pirmajām reakcijām, redzot kāda vajadzības/problēmas, ir lūgt par to.
4. Sastopoties ar reālām cilvēku vajadzībām, es vislabāk jūtos, palīdzot tiem, kuri atrodas “visdziļāk bedrē”.
5. Cilvēki apgalvo, ka esmu lielisks saskarsmes mākslā.
6. Man ir neparasta uzticība Dieva spējam atbildēt uz cilvēku vajadzībām un atrisināt viņu problēmas.
7. Priekš manis ir ļoti svarīgi, lai cilvēki justos pareizi novērtēti.
8. Man ļoti patīk rūpīgi un pārdomāti pētīt Dieva Vārdu.
9. Cilvēki bieži meklē manu praktisko padomu un vērtē manu skatījumu.

10. Man patīk vadīt projektus un uzdevumus Dieva darbam.
11. Es jūtu piepildījumu, veidojot dažādus projektus.
12. Es jūtu reālu piepildījumu, palīdzot cilvēkiem pieaugt viņu garīgajos piedzīvojumos.
13. Manī ir degoša vēlme līdzdalīt evaņģēliju.
14. Es jūtu, ka man ir Dieva dota intuīcija par apstākļiem un notikumiem.
15. Mani ļoti nomāc tas, ka nevaru ziedot vairāk līdzekļu Dieva darbam, kā to daru pašlaik.
16. Tādi vienkārši pienākumi kā galdu klāšana draudzes vakariem, telpu tīrīšana, biļetenu locīšana man sagādā prieku.
17. Es ļoti rūpējos, lai ikviens justos gaidīts draudzē un izjustu sevi kā daļu no Dieva ģimenes.
18. Lūdzot Dievu, es zaudēju laiku izjūtu.
19. Es jūtos mudināts palīdzēt cilvēkiem, kuri cieš no dažādām atkarībām vai emocionālām problēmām.
20. Es spēju līdzdalīt Bībeles informāciju tādā veidā, ka citi to saprot un apgūst.
21. Bieži es spēju palīdzēt cilvēkiem lūkoties pāri dzīves grūtībām, lai ieraudzītu, kā Dievs var palīdzēt.
22. Man patīktu izsūtīt pateicības kartītes tiem, kuri nodevušies Dieva darbam.

23. Man patīk meklēt Dieva atbildes uz grūtiem un sarežģītiem jautājumiem.
24. Cilvēki saprot, ka man piemīt neparasti plaša un nobriedusi dzīves izpratne.
25. Es spēju motivēt un iedvesmot citus, lai tie sāktu piedalīties dažādos pasākumos un kalpošanās.
26. Man patīk nospraust mērķus un plānot, kā tos aizsniegt.
27. Man šķiet, ka esmu sabiedriska cilvēks, un man patīk rūpēties par citiem.
28. Es esmu spējīgs atrast cilvēkus ārpus draudzes, kuriem ir interese par garīgām lietām.
29. Man šķiet, ka bieži man piemīt pareiza nojauta par kāda plāna vai darbības pareizību vai nepareizību.
30. Es jūtu, ka Dievs ir aicinājis mani finansiāli upurēties Viņa lietai, neskatoties uz to, ko citi var dot.
31. Man patīk palīdzēt praktiski, ar savu roku darbu izpildot kādu uzdevumu.
32. Man ir sevišķa vēlme palīdzēt bezpajumtniekiem.
33. Esmu piedzīvojis, ka Dievs atbild uz manām aizlūgšanām par citiem, reizēm pat sevišķā veidā.
34. Es bieži pamanu, ka kalpoju tiem, kurus citi ignorē.
35. Es esmu spējīgs cilvēkiem palīdzēt vieglāk izprast sarežģītus garīgus jautājumus.

36. Grūtības nevis mazina, bet tikai pastiprina manu uzticību Dievam.

37. Man sevišķu apmierinājumu sagādā sāpinātu cilvēku iedrošināšana.

38. Cilvēki saka, ka man ir sevišķi dziļa Svēto Rakstu izpratne, kura tiem ir noderīga.

39. Kad persona vai grupas atrodas izvēles priekšā, lai no vairākām iespējām izvēlētos pareizāko, es bieži nojaušu pareizo risinājumu.

40. Man patīk radīt jaunas idejas un ieteikumus.

41. Man patīk darbs ar dokumentiem un dažādām sīkām detaļām, kamēr vien es redzu, kā tas viss var palīdzēt mums sasniegt nosprausto mērķi.

42. Cilvēki ļoti viegli var atklāt man savas problēmas, sevišķi savas garīgās vajadzības.

43. Nekristieši labprāt atsaucas, kad runāju ar tiem par garīgām lietām.

44. Es parasti spēju redzēt tālāk par ārējo, lai atklātu cilvēku slēptās izjūtas.

45. Man ir sevišķs apmierinājums, ja uzzinu, ka mani ziedotie līdzekļi palīdz cilvēkiem viņu vajadzībās.

46. Es apzināti meklēju iespējas, lai palīdzētu cilvēkiem man līdzās un padarītu viņu dzīvi vieglāku.

47. Es sajūtu, ka Dievs mani ir aicinājis kalpot, izrādot viesmīlību.

48. Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka Dievs manu lūgšanu dēļ ir palīdzējis citiem.

49. Man ir sevišķa vēlme palīdzēt šīs pasaules pabērniem.

50. Es spēju izskaidrot citiem, kā Bībele izgaismo viņu vajadzības.

51. Pat tad, kad citi padodas, es vēl joprojām redzu iespējas ar Dievu.

52. Draudzē es aktīvi mekleju tos, kuri šķiet vientuļi un vīlušies.

53. Cilvēki bieži nāk pie manis ar saviem garīgajiem jautājumiem.

54. Cilvēki saka, ka Dievs ir devis man neparastu gudrību un spēju pieņemt pareizus lēmumus.

55. Es varu būt labs līderis/ vadītājs specifiskās draudzes dzīves jomās.

56. Es spēju koordinēt dažādu grupu līdzekļus un centienus, lai konkrētais uzdevums tiktu izpildīts.

57. Esmu gandarīts, palīdzot citiem atklāt viņu Dieva dotās spējas.

58. Man ļoti patīk sniegt liecību par Kristu tiem, kuri Viņu vēl nepazīst.

59. Es precīzi varu noteikt, kad kāda vārds nesakrīt ar to, kas ir viņa sirdī.

60. Man draudzē patīk darboties ar mazām lietām, kuras citi varbūt pat neievēro.

61. Man patīk dot dāvanas, pat ja pašam nekas nepaliek.

62. Es vēlos palīdzēt cilvēkiem, kuriem nav ko ēst.

63. Vispilnīgāk es Dieva klātbūtni sajūtu lūgšanā.

64. Es patiesi jūtu līdzī mazāk spējīgiem cilvēkiem, kurus sabiedrība ir pastūmusi malā.

65. Man īstu piepildījumu sniedz spēja skaidrot Dieva Vārda dziļumus.

66. Es spēju saglabāt augstu cerības līmeni pat tad, kad citi man līdzās ir zaudējuši jebkuru cerību.

67. Es jūtu, ka Dievs darbojas caur mani, kad mani vārds un attieksme padara kādam dzīvi gaišāku.

68. Mani neapmierina formālas/ standarta garīgās atbildes.

69. Es spēju praktiski vadīt cilvēkus pie labiem un pareiziem lēmumiem.

70. Es labāk apmācītu un sagatavotu citus, nekā pats izpildītu konkrēto uzdevumu.

71. Man patīk analizēt, kādēļ dažas programmas nedarbojas, un meklēt risinājumus, kā tās uzlabot.

72. Man ir gandarījums, ka varu palīdzēt cilvēkiem kļūt aktīviem kādā no kristīgās kalpošanas jomām.

73. Man ir viegli pavērst sarunu ar nekristietiem garīgā virzienā.

74. Es parasti varu noteikt, kad kādam ir "slepeni plāni".

75. Es labprāt atdotu savu mantu, lai palīdzētu citiem viņu vajadzībās.

Jūs droši vien ievērojāt, ka šajā aptaujā nav ietvertas tādas nozīmīgas garīgās dāvanas kā dziedināšana, amatniecība, mūzika un pravietošana. Minētās dāvanas ir tikpat vērtīgas kā pārējās, tomēr vislabāk tās var atklāt nevis ar aptaujas jautājumu palīdzību, bet izmantojot citus līdzekļus.

(Aizņemts no Johnson/ Hunt pētījuma)

GARA DĀVANAS

Rezultātu tabula

Pārceliet rezultātus no pārbaudes anketas uz šo lapu! Tad saskaitiet katras rindas rezultātu un ierakstiet to pēdējā ailē! Pēc tam atzīmējiet divus vai trīs augstākos rezultātus! Tas dos jums izejas punktu Gara dāvanu noteikšanai.

Šīs dāvanas ir jāapstiprina arī citiem, tāpat tās apstiprinās jūsu tālākās kalpošanas rezultāti. Bieži ļoti labi palīdz tas, ka jūsu dzīvesdraugs vai kāds no draugiem atbild uz jautājumiem, domājot par jums. Tad jūs varēsiet redzēt, vai citi domā par jums tāpat, kā jūs domājat par sevi.

	KOPĀ					
Palīdzība	1.	16.	31.	46.	61.	
Viesmīlība	2.	17.	32.	47.	62.	
Aizlūgšana	3.	18.	33.	48.	63.	
Žēlastība	4.	19.	34.	49.	64.	
Mācīšana	5.	20.	35.	50.	65.	
Ticība	6.	21.	36.	51.	66.	
Iedrošināšana	7.	22.	37.	52.	67.	
Zināšanas	8.	23.	38.	53.	68.	
Gudrība	9.	24.	39.	54.	69.	
Vadība	10.	25.	40.	55.	70.	
Administrācija	11.	26.	41.	56.	71.	
Dvēseļu gans	12.	27.	42.	57.	72.	
Evanģēlisms	13.	28.	43.	58.	73.	
Uztveres spēja	14.	29.	44.	59.	74.	
Došana	15.	30.	45.	60.	75.	

GARA DĀVANU DEFINĪCIJAS

Administrācija

“Spēja organizēt, vadīt, strādāt kopā un caur citiem, lai sasniegtu mērķi.” (Bill Liversidge, *Principles of Church Growth*, p. 19.)

Aizlūgšana

Spēja labprātīgi pavadīt laiku lūgšanā citu labā, sajūtot dzīvu uzticēšanos Dieva darbībai.

Amatniecība

“Dievišķa spēja radoši izveidot/ konstruēt apstākļus un līdzekļus, lai palīdzētu tur, kur tas vajadzīgs.” (Bruce Bugbee, *What You Do Best in the Body of Christ*, p. 61.)

Došana

Sevišķa spēja, labprātīgi upurējoties, dot materiālos līdzekļus, lai palīdzētu tur, kur tas nepieciešams.

Dvēseļu gans

Īpaša spēja vadīt, garīgi pabarot un veidot draudzes locekļus būt spējīgiem attīstīt nobriedušas attiecības ar Dievu, kā arī izmantot viņu garīgās dāvanas mīlestības kalpošanai.

Dziedināšana

“Dievišķa spēja būt Dieva kanāliem cilvēku veselības atjaunošanai.” (Bruce Bugbee, *Network*, p. 76.)

Evanģēlisms

“Spēja paskaidrot evaņģēliju neticīgajiem tādā veidā, ka vīri un sievas atsaucas tam un kļūst par Jēzus sekotājiem.” (Paul Ford, *Discovering Spiritual Gifts*, p. 21D.)

Gudrība

Spēja atrisināt dzīves problēmas un izvērtēt sarežģītas situācijas, izlietojot bibelisko patiesību.

Iedrošināšana

Sevišķa spēja iedrošināt, mierināt un no jauna pārliecināt Kristus miesas locekļus.

Mācīšana

“Spēja skaidri izskaidrot un iedarbīgi izlietot Dieva Vārda patiesību.” (Leslie B. Flynn, *19 gifts of the Spirit*, p. 74.)

Mūzika

Sevišķa spēja pagodināt Dievu un atklāt Viņu ar mūzikas instrumentu vai vokālo sniegumu.

Palīdzība

Spēja atsaukties apkārtējo praktiskajām vajadzībām, pašaizliedzīgi kalpojot un līdzdarbojoties.

Pravietošana

Īpaša spēja “saņemt atklāsmes no Dieva, lai tās nodotu cilvēkiem.” (Bill Liversidge, *Principles of Church Growth*, p. 20.)

Ticība

Spēja ieraudzīt Dieva nodomus un parādīt neparastu uzticēšanos Viņa spējām tos īstenot dzīvē.

Vadība

“Sevišķa spēja nospraust nākotnes mērķus, kuri ir saskaņā ar Dieva nodomu, un paskaidrot tos citiem tādā veidā, ka tie brīvprātīgi un harmoniski strādā kopā, lai šos mērķus sasniegtu, tā pagodinot Dievu.” (Peter Wagner, *Your Spiritual Gifts Can Help Your Church Grow*, p. 162.)

Viesmīlība

Spēja priecīgi un sirsnīgi palīdzēt cilvēkiem fiziskās un garīgās vajadzībās, ēdinot, izmitinot tos un parādot tiem draudzību.

Uztveres spēja

Sevišķa spēja garīgi atšķirt labo no ļaunā, patieso no viltotā.

Zināšanas

Spēja dziļi, ar neparastu skaidrību izprast bibelisko patiesību.

Žēlsirdība

“Sevišķa, Dieva dota spēja izprast un sajūst patiesu līdzjūtību gan pret kristiešiem, gan nekristiešiem, kuri cieš no graužošām fiziskām, garīgām vai emocionālām problēmām, pārvēršot šo līdzjūtību rūpīgos darbos, kuri atstaro Kristus mīlestību.” (Peter Wagner, *Your Spiritual Gifts Can Help Your Church*, p. 223.)

LIELIE STĀSTI BĪBELĒ Konkurss

Jauns konkurss “Lielie stāsti Bībelē” no 2024. gada janvāra līdz jūnijam!

- Izvēlies katru mēnesi kādu *Lielo Bībeles stāstu*,
- Izlasi to un pārdomā!
- Aizpildi anketu!
- Attēlo stāstu zīmējumā vai izveido uzdevumu/ radošo darbu!

Sākot ar janvāri, **katru mēnesi līdz 22. datumam** atsūti ieskenētus darbiņus un anketu uz e-pastu maritel@inbox.lv, norādot savu vārdu, uzvārdu, vecumu un dzīvesvietu.

Anketu un Bībeles stāstu sarakstu meklē www.adventisti.lv! Informācija: 29869979 (Mārīte)

Mīlie bērni un pusaudži!

Šajā gadā jūs gaida jauns piedzīvojums kopā ar aizraujošo grāmatu “Uguns kalnos”! Katru mēnesi varēsiet lasīt nodaļu no šīs grāmatas, kuras notikumi risinās eksotiskajā zemē Borneo. Sekojot līdzī stāsta varoņu gaitām, iepazīsiet zēnu Saksē un viņa tautiešus, kuru dzīve apgriezās kājām gaisā tad, kad ciemā ar nosaukumu Dziedošais Ūdens ieradās jauns misionārs.

1. nodaļa

BĒGŠANA

Borneo kalnos kā dārgakmens klinšu ieplakā vizuļo kāds ezers. Ūdens tajā ir tik dzidrs, ka šķiet – cauri izbrist varētu pat mazs bērns, taču patiesībā ezers ir sešus metrus dziļš. Tam apkārt atrodas zālains nogāzes un liels mežs, un upe, kas tajā ietek, plūst lejā no kalna pa stāvu, garu, akmeņainu gultni. Skaņu, ko rada upes krāces, var dzirdēt jau pa gabalu.

Zaļajā nogāzē virs ezera izvietojies dusunu cilts ciemats, un upes skaņas ir devušas ciematam tā nosaukumu – Dziedošais Ūdens. Tieši šai ciematā reiz notika kas brīnišķīgs. Tas notika nesen, un tas notika vasarā. Šajos kalnos vienmēr valda vasara.

Agri no rīta Saksē stāvēja vizuļojošā ezera malā un vēroja ūdenī savu atspulgu. Viņš bija apmierināts ar to, ko redzēja zilajā spogulī – neviens cits divpadsmitgadīgs puika šajos kalnos nebija tik spēcīgs un tik labā formā. Zēns klusi pie sevis murmināja: “Šī ir pēdējā diena! Pēdējā diena!” Viņa lūpas kustējās, bet no tām nenāca ne skaņa. Patiesībā Saksē nemaz īsti nezināja, vai bija priecīgs vai skumīgs. Šai pēcpusdienā viņam bija jādodas mājup – uz savu dzimto Lauztās Gaismas ciematu. Pēc pieciem gadiem, ko bija pavadījis Dziedošā Ūdens ciematā, viņš devās prom – deviņus kilometrus tālāk augšup kalnā, atpakaļ uz sava tēva mājām.

Zēns bija dzīvojis Dziedošā Ūdens ciematā kopš mātes nāves, tas notika, kad viņš bija septiņus gadus vecs. Saksē ieradās dzīvot pie tēva brāļa, onkuļa Sobata, un viņa sievas, tantes Garas. Reiz Saksē mīlēja šo ciemu, bet

nu tas bija kļuvis neizturams. Reiz tas bija drošs un skaistuma pilns, nu tas bija sabojāts. Viņš par to bija runājis ar ciemata vārdotāju Kūningu, un tas ieteica atgriezties tēva mājās Lauztās Gaismas ciematā.

Te Saksē saklausīja kādu skaņu, kas nāca no lielā akmens ūdens malā. Tie bija vārdi, aiz akmens kāds runāja. Viņš nevarēja sadzirdēt pārāk daudz no tā, kas tika teikts, tikai vārdu *bapa*, kas nozīmē “tēvs”. Šis vārds tika atkārtots vairākas reizes, to izrunāja tikai viena balss, un neviens tai neatbildēja.

Klusiem soļiem Saksē lēni pielavījās tuvāk, kamēr ieraudzīja cilvēku, kuru jau sagaidīja tur ieraudzīt – jauno skolotāju Radžinu. Radžins aiz akmens bija viens pats, bet viņš ar kādu sarunājās. Notupies smiltīs, jaunais vīrietis bija aizvēris acis un pacēlis rokas uz augšu, viņa seja bija prieka pilna. Saksē ievēroja, kā viņa melnie mati cirtojas pāri pieri un pie deniņiem, varēja redzēt arī rētu uz Radžina vaiga. Jaunā skolotāja paceltajās rokās jautās tajās mītošais spēks; baltais krekls augšdaļā bija atpogāts, un viņš valkāja tādas pašas tumšas kokvilnas bikses kā Saksē.

Zēns novērsās, novilkā drēbes un bez skaņas ieslīdēja ūdenī. Viņš, līdzīgi pārējiem ciema zēniem, arī bija lielisks peldētājs un ūdenī kustējās kā zivs. Peldot Saksē atcerējās, ka Lauztās Gaismas ciematā šāda ezera nav, turienes cilvēki ūdeni ieguva no avotiņa, kas tecēja lejup no kalna. Viņam pietrūks dienišķās peldes, onkuļa Sobata, tantes Garas un viņu mazās meitiņas Vīvī. Bet tur nekas

nebija līdzams – kopš dienas, kad Dziedošā Ūdens ciemā ieradās jaunais skolotājs, Saksē jutās nemierīgs un norūpējies. Kūninga padoms bija labs – viņam jādodas atpakaļ uz Lauzto Gaismu, kur vecais vārdotājs visu vadīja saskaņā ar paražām, kādas viņu cilts bija ievērojusi simtiem gadu. Neviens Lauztās Gaismas ciematā nesēja un nenovāca ražu, kā arī neprecējās, pirms nebija saņemts padoms no Kūninga. Ciematniekiem bija paveicies, ka Kūnings dzīvoja viņu vidū, pat Dziedošā Ūdens iedzīvotāji devās pie viņa pēc amuletiem un padoma, jo viņiem nebija pašiem sava ciema vārdotāja.

Bet nu bija ieradies šis jaunais skolotājs. Kūnings abu ciematu iedzīvotājiem teica, lai viņi svešiniekam nepievērš uzmanību: “Šī mācība ir slikta. Klausīties tajā ir kā dzert saindētu dzērienu, tā dara cilvēkus laimīgus, bet iznīcina vecās paražas un sadusmo garus. Galu galā būs nepatīkšanas, tāpēc turieties no tā visa pa gabalu!”

Pēc tam vecais vīrs bija pagriezies pret Saksē. Viņa garie, dzeltenie zobi runājot klakšķēja: “Tev jāatgriežas tēva dzimtajā ciematā! Esi pietiekami liels, lai viņam palīdzētu, tev vairs nav nepieciešama tantes gādība. Varēsi griezt krūmājus, sanest malku un vārīt rīsus.”

Zēns domāja par to, kā viss noticis, kad Radžina balss viņam lika satrūkties.

“Lai mierpilns rīts!” uzsauca skolotājs.

“Lai mierpilns rīts!” sekojot savas tautas pieklājības paražām, atbildēja Saksē.

“Tu labi proti peldēt!” Radžins teica un tad vairākas minūtes vēroja puiku peldam un nirstam. “Varbūt man veiksies labāk, kad būšu te dzīvojis tikpat ilgi kā tu.”

Saksē neatbildēja, bet savā sirdī nodomāja: “Šis vīrs plāno te palikt ilgu laiku, ļoti ilgu laiku. Viņa saindētā mācība izplatīsies, un viss būs sabojāts. Cik labi, ka dodos atpakaļ uz Lauzto Gaismu!”

Viņš izrāpās no ūdens un pakampa trūcīgās drēbes, ko bija atstājis zālainajā nogāzē. Tai brīdī Radžins ieteicās: “Atnāc kopā ar mums šovakar padziedāt! Dziedāšana ir ļoti patīkama nodarbe, vai ne?”

Saksē pagriezās un paskatījās uz skolotāju, kurš nu peldējās ezerā. Viņa ķermenis bija tikpat brūns un lokans kā Saksē, viņa vaibsti līdzinājās Dziedošā Ūdens iedzīvotāju vaibstiem, un tomēr viņš no tiem atšķīrās. Viņš izskatījās ļoti tīrs, un no viņa staroja prieks, kas radīja iespaidu, ka Radžins allaž ir liksms. Viņa balsi skanēja prieks un smieklis.

Saksē sadusmojās. “Es nenāksu dziedāt, šodien dodos atpakaļ uz savu ciematu,” viņš zemā balsī teica.

To izdzirdot, skolotājs Radžins izkāpa no ūdens un nostājās viņam blakus. “Tu dosies uz Lauzto Gaismu? Vai grasies tur palikt?”

“Jā, es tur palikšu uz visiem laikiem,” atbildēja zēns.

Radžins uzlika roku uz puisēna pleca.

“Tu esi dzirdējis daļu no mācības par Dievu un zini, ka Viņš tev vienmēr palīdzēs jebkādas nepatīkšanās. Pat tad, kad būsi savā ciematā, Viņš būs tev tuvu. Runā ar Viņu. Viņš tevi sadzirdēs!”

Saksē izrāvās no skolotāja draudzīgā tvēriena un, nesakot neviena vārda, steidzīgi kāpa augšup kalnā, lai dotos uz onkuļa māju.

Kad Saksē ieradās dzīvot pie onkuļa Sobata un tantes Garas, Vivī bija mazulis, kas vēl neprata staigāt. Nu viņai bija seši gadi. Saksē iegāja mazās būdiņas virtuvē. Tante Gara viņam uzsmaidīja: “Nāc nu, uzēd rīsus!”

Viņa uzlika kausu karstu rīsu uz banāna lapas un pievienoja nedaudz vārītu dārzeņu, kā arī dažas nelielas žāvētas zivis. Saksē apsēdās uz grīdas un sāka ar pirkstiem ēst. Brokastis garšoja labi, un viņš atcerējās visus

gardos ēdienus, ko tante Gara viņam bija pagatavojusi. Nu, atgriežoties Lauztajā Gaismā, viņam pašam būs jāvēlā savi rīsi. Tēva mājās nebija sievietes, un Saksē bija pietiekami liels, lai pats gatavotu abiem, vārdotājs Kūnings tā bija teicis.

Vivī sēdēja viņam blakus uz grīdas un ēda savus rīsus. Viņa bija savam vecumam diezgan liela, tomēr sēdēja klusu un neko neteica, visas dzīves laikā meitene nebija izrunājusi ne vārda. Viņa prata raudāt un izdot dīvainas sāpju un pārsteiguma skaņas, bet neko nedzirdēja un neprata runāt. Varbūt tieši tādēļ onkulis Sobats bērnu mīlēja ar lielāku maigumu, kā tas bija ierasts. Pat Saksē izjuta spēcīgu pieķeršanos mazajai meitenītei, kuras seja un ķermenis bija tik nevainojami, bet kurai nebija dzirdes un runas spēju.

Kamēr Saksē ēda, mazā meitenīte bieži uz viņu skatījās un jautājoši smaidīja. Likās, ka zēna izturēšanās veidā viņa nojauš nemieru. Vai Vivī noprot, ka viņš šodien dosies prom?

Zēns bija gatavs doties ceļā ap pusdienlaiku. Viss, kas viņam piederēja, nu bija salikts somā, kuru nesa uz muguras, siksnu balstot pret pieri. Tā kā viņam nepiederēja daudz mantu, tante Gara no mizām izgatavoto somu bija piepildījusi ar cukurniedrēm un augļiem no kokiem, kas auga gar upi. Soma bija smaga, un, dodoties augšup pa stāvo taku uz Lauztās Gaismas ciematu, puisēnam nācās saliekt kailo muguru.

Saksē bija priecīgs, ka skolotājs neredzēja viņu aizejam. Radžins noteikti būtu ar viņu vēl runājis par Dievu, un viņš to nevēlējās. Saksē pameta šo vietu un naidīgo mācību, viņam par to vairs nebūs jāuztraucas. Nu viņš nožēloja, ka palicis pat tik ilgi – kopš Radžins ieradās Dziedošā Ūdens ciematā, noteikti bija pagājuši divi mēneši.

Katru nakti Radžins sapulcināja cilvēkus un mācīja viņiem dziesmas par debesu Dievu no savas burvestību grāmatas. Saksē joprojām atcerējās daudzas no tām, jo šo dziesmu melodija un vārdu atskaņas ļāva tām viegli iekļūt prātā un tur palikt. Bet nekas! Drīz viņš tās aizmirsīs un sekos Kūninga labajam padomam, drīz viss noteikti atkal būs labi. Varbūt kādu dienu, kad Saksē būs pietiekami liels, viņš arī kļūs par vārdotāju.

No ciemata viņu vairs nevarēja saskatīt, tapēc Saksē nosprieda, ka maza atpūta nekaitēs. Viņš atlaida somas siksnu no pieres un rokām, nolika smago nesamo zemē un apsēdās uz mitras koka saknes, kamēr viegls vējiņš atvēsināja viņa galvu un nožāvēja sviedrus, kas plūda pār zēna kalsno ķermeni.

Viņa uzmanību piesaistīja kāpuru bars, kas bija savācies pie kāda koka saknes takas otrā pusē. Saksē zināja, ka šie kāpuri ir indīgi un tiem nedrīkst skarties klāt. Tie dedzināja kā uguns, bet bija interesanti tos vērot. Tie kā vienota armija virzījās uz priekšu pa koka stumbru tik tuvu kopā, ka to zalganpelēcīgie ķermeņi noklāja koka mizu vairāku pēdu garumā. Saksē zināja – ja kāds nejauši pieskārs kokam, kurā mita indīgie kāpuri, sekas bija briesmīgas, onkulis par to bieži brīdināja. Tomēr zēnu jau sen fascinēja ļaunums, kas atradās viņam tik tuvu. Skali zēns teica: “Tie ir tādi paši kā Radžina mācība, kas plūst pa visu Dziedošā Ūdens ciematu, bet nevar man nodarīt pāri, ja es to neaiztieku.”

Saksē piecēlās, atkal nostiprināja uz muguras smago somu un turpināja ceļu augšup pa stāvo kalnu. Viņš bieži apstājās atpūsties un katru reizi, kad apsēdās, domāja par Radžinu un viņa mācību. Tas zēnu sadusmoja. “Kāpēc es nevaru aizmirst to puisī?!” viņš pie sevis buldurēja un centās domāt par Lauztās Gaismas ciematu. Kopš mātes nāves Saksē tur bija bieži cimojies un zināja, kā viss izskatās. Viņa tēvs Pakū ciemā bija ļoti ietekmīgs un svarīgs vīrs – viņam piederēja vairāki ūdens bifeli, viņš katru gadu iekopa ļoti ražīgu dārzu un veselu kalnu rīsu lauku. Viņš arī sakrāja pietiekami daudz rīsa vīnam, jo viena no galvenajām izpriecām Lauztās Gaismas ciematā bija rīsa vīna dzeršana. Zēna sirds no prieka sāka sisties straujāk, iedomājoties par garajiem vakariem, kad visapkārt tiks pasniegts rīsa vīns, tamtami rībot izdos dīvaini skaistas skaņas un dejotāji ciemata zālienā šūposies un griezīsies bangu rīboņas ritmā.

Kādreiz tā bija arī Dziedošā Ūdens ciematā, bet, kopš ieradās Radžins, vairs nebija laika bungām un dejošanai reibumā. Nu gandrīz ikviens vēlējās doties uz skolotāja māju, klausīties viņa stāstos un pievienoties viņa dziesmām.

Pēkšņi Saksē iedomājās par dzidro ezeru virs Dziedošā Ūdens ciemata, atmiņā spilgti atausa tā rīta notikumi. Viņš no jauna redzēja acu priekšā pret debesīm pavērsto skolotāja seju, dzirdēja vārdu *bapa*, atcerējās Radžina sejas izteiksmi. Aizkaitināts Saksē nopurinājās: “Man šķiet, ka skolotājs ir mani apbūris ar savām burvestībām!” Jau atkal viņš nolēma par šo lietu vairs nedomāt.

Pēkšņi zēns satrūkās, pamanījis, ka saule jau sliecās uz rietu, bet viņš vēl nav sasniedzis mājas. Saksē centās iet ātrāk, bet bija parāk daudz niekojies pirms tam, un nu vairs nebija cerību nonākt mājās pirms tumsas iestāšanās. Zēnu sagrāba bailes, viņš paraustīja somu, pat apsvēra domu to pamest uz takas un skriet mājup, cik ātri vien spēja, bet, tā darot, viņš kļuva par glēvuli.

Saksē elsoja. Sāpēja pleci, sāpēja katrs elpas vilciens, arī galva no sāpēm pulsēja. Klupdams, krizdams viņš devās augšup pa kalnu vakara nokrēsļā, kurā tik tikko varēja samanīt ceļu. Nē, tas nekur nederēja! Mežā bija modušās nakts radības. Saksē zināja, kas tās ir – leopardi, niknie Malajas lāči un milzīgie savvaļas liellopi *timbado*, kuri sekoja vīriem pa taku un tad tos nobadīja līdz nāvei ar saviem varenajiem ragiem. Vēl bija savvaļas cūkas – lieli, ļauni radījumi ar žiletas asuma ilkņiem, kuri varēja nogalināt vīru ar vienu sitienu, ja tas trāpīja krūtīs vai vēderā. Un kur tad vēl čūskas, kuras arī devās ārā tikai naktīs! Saksē nodrebēja, viņš jutās baiļu paralizēts, tapēc palēnināja gaitu, cenzdams iet iespējami uzmanīgi.

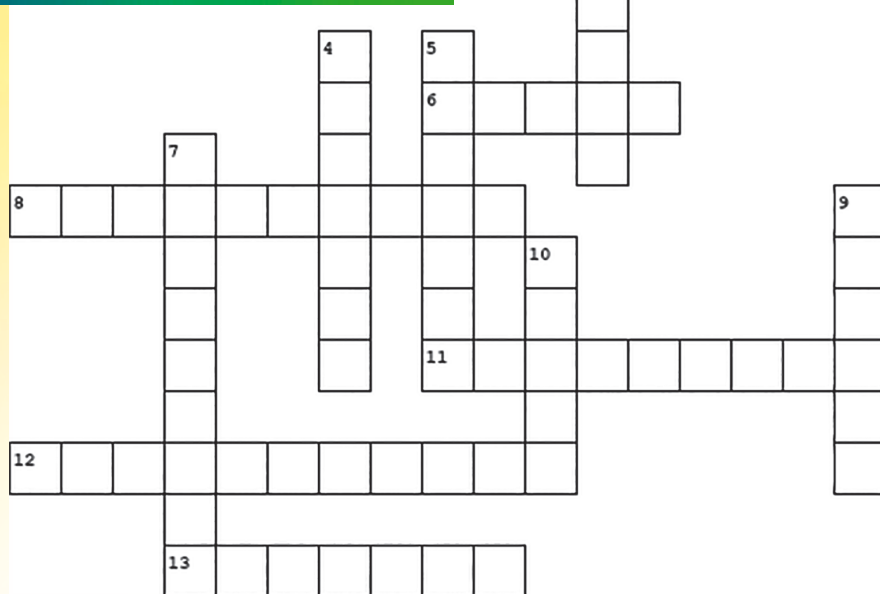
Te pēkšņi zēns izdzirdēja klušu skaņu. Kāds lēni virzījās augšup pa taku. Vai varbūt skaņa nāca no krūma? Kas gan tas varētu būt? Pārbijies puisēns izvilkā nazi no jostas un atspiedās ar somu pret koka stumbru – tā vēl aizvien bija viņam uz muguras un varēja pasargāt vismaz no vienas puses. Saksē pacēla nazi un saspringti lūkojās tumsā.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Lasi Bibēlē 1. Mozus grāmatas 1. un 2. nodaļu un izpildi krustvārdu mīklu!

Radīšanas stāsts

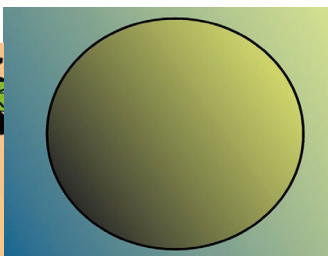

VERTIKĀLI

- 3) 5. dienā Dievs radīja ...
- 6) 3. dienā Dievs radīja ...
- 8) 6. dienā Dievs radīja ...
- 11) Ļoti vērtīgs pavasara dārzenis.
- 12) Auglis, kas sastāv no daudz sēklām.
- 13) Kuru dienu Dievs iesvētīja?

HORIZONTĀLI

- 1) Kādā dārzā Dievs ielika cilvēku?
- 2) 6. dienā vēl radīja ...
- 4) 2. dienā Dievs radīja ...
- 5) Trešais lielākais kaķis pasaulē.
- 7) 4. dienā Dievs radīja ...
- 9) 1. dienā Dievs radīja ...
- 10) Kurš deva dzīvniekiem vārdus?

10 LŪGŠANU DIENAS

TICĪBAS PRIORITĀTES

10.-20. JANVĀRIS 2024

"Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko Tas Kungs no tevis prasa, proti - darīt taisnību, mīlēt žēlastību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā!"

/Mihā 6:8/

SEKO INFORMĀCIJAI

www.adventisti.lv

